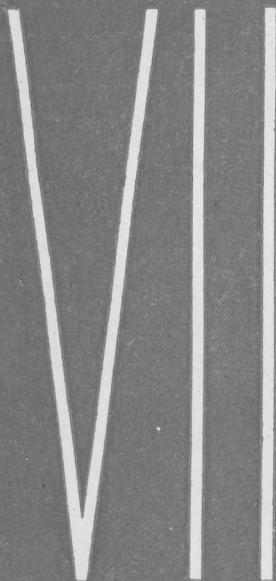

*Kommunistliku
Internatsionaali
Üleilmne
Kongress*

**Kommunistliku
Internatsionaali
seitsmenda
üleilmse
kongressi
resolutsioonid**

/Kommunistinen-internationaali
/seitsenä-kongressi
1. osat

327.327

K8

VII

ÜLEILMNE KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI KONGRESS

KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI SEITSMENDA ÜLEILMSE KONGRESSI RESOLUTSIOONID

**TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO**

VÄLISMAATÖÖLISTE KIRJASTUSÜHISUS NSV LIIDUS
MOSKVA - LENINGRAD 1935

933317

Vastut. toim.: E. Alas. Tehn. toim.: W. Sander. Väljaanne
nr. 416. Ladumisele antud 25/IX 1935. Trükkimiseks alla kir-
jutatud 5/X 1935. Paber 72×110. Autorip 3. Trükip. 4³/₄.
Ühes trükipoogn. 25 200 tähte. Üldse 120 000 tähte. Len-
gorlit nr. 26 282. Tiraash 1850 eksempl. Töö nr. 7958.
„Külvaja“ trükikoda, Leningrad, 31, Dsershinski uul. nr. 49.

KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI TÄIDESAAATEKOMITEE TEGEVUSE ÜLE

RESOLUTSIOON SM. PIECKI ARUANDE KOHTA
VASTU VÕETUD KOMINTERNI VII KONGRESSI POOLT
1 AUGUSTIL 1935 a.

1. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress *kiidab heaks Kominterni täidesaatekomitee poliitilise liini ja praktilise tegevuse.*

2. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress kiidab heaks Kominterni täidesaatekomitee 1933 a. märtsi, 1934 a. oktoobri ja 1935 a. aprilli läkitused II Internatsionaali juhtivusele ja rahvusseksioonidele tegevuse ühtsuse ettepanekuga võitluses faschismi, kapitali pealetungimise ja sõja vastu. Kahetsust avaldades, et II Internatsionaali täidesaatekomitee ja enamus tema seksioone kõik need ettepanekud tagasi lükkasid, mis tegi kahju tööliste klassi huvidele, ja ära märkides selle tõsiasja ajaloolist tähtsust, et sotsiaaldemokraatlikud töölised ning rida sotsiaaldemokraatlikke organisatsioone juba võitlevad kommunistidega käsikäes faschismi vastu, töörahvahulkade huvid eest, kohustab Kommunistliku Internatsionaali VII kongress Kominterni täidesaatekomiteed ja kõiki Kommunistlikku Internatsionaali kuuluvaid parteisid edaspidi igati *püüdma teostada ühise väerinna loomist nii rahvuslikus kui ka rahvusvahelises ulatuses.*

3. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress konstateerib kommunistlike parteide töö ja hüüdsõnade suurenevat revolutsioonilikku mõju laiade tööliste hulkade seas, sealhulgas ka sotsiaaldemokraatlike parteide liik-

mete seas. Sellest lähtudes kohustab kongress kõiki Kommunistliku Internatsionaali sektsioone lähema aja kestel ära võitma sektantlikkude traditsioonide jäänuseid, mis takistavad ligipääsu leidmist sotsiaaldemokraatlikkudele töölistele, ja muutma agitatsiooni ning propaganda meetodeid, mis senini sagedasti abstraktset ja hulkadele vähe arusaadavat iseloomu kandsid, ning andma neile täiesti konkreetne ja hulka otsekoheste nõuete ning igapäevaste huvidega seotud suund.

4. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress märgib ära tõsised puudused rea Kommunistliku Internatsionaali sektsioonide töös: hiljaksjäämine ühise väerinna taktika läbiviimisega, oskamatus mobiliseerida hulki nii poliitilise kui ka majandusliku iseloomuga osaliste nõudmiste ümber, mitteamusaamine võitluse vajadusest kodanlise demokraatia jäämade kaitsemiseks, mitteamusaamine imperialismivastase rahvaväerinna loomise vajadusest asumaadel ja sõltuvatel maadel, hoolimatus töö vastu reformistlikkudes ja fashistlikkudes ametiühingutes ning töörahva hulgalistes organisatsioonides, mis asutatud kodanliste parteide poolt, töötavate naisterahvaste seas töötegemise allahindamine, talurahva ja linna väikekodanliste hulkade seas töötegemise tähtsuse allahindamine, samuti ka täidesaatekomitee hiljaksjäämine neile sektsioonidele poliitilise abi andmisega. Arvesse võttes kommunistlikkude parteide järjest kasvavat osa ja vastutust, kes peavad juhtima revolutsioneerivate hulkade liikumist, arvesse võttes seda, et vaja on operatiivne juhtivus koondada sektsioonidesse enestesse, paneb Kommunistliku Inter-

natsionaali VII üleilmne kongress Kommunistliku Internatsionaali täidesaatekomiteele ette:

a) oma tegevuse raskusepunkti üleviimisel kogu maailma töolisteliikumise põhimiste poliitiliste ja taktiliste seadete väljatöötamisele, lähtuda kõigi küsimuste lahendamise juures iga maa konkreetsetest tingimustest ja iseäraldustest, ning hoiduda, reeglipäraselt, otsekohesest vahelesegamisest kommunistlikkude parteide sise- mistesse organisatsioonilistesse asjadesse;

b) süstemaatlikult aidata kommunistlikkudes parteides kaadreid ja tõelikke enamlikke juhtijaid luua ning kasvatada, et parteid võiksid Kommunistliku Internatsionaali kongresside ja Kominterni täidesaatekomitee pleenumite otsuste alusel sündmuste järskudel pöörangutel kiirelt ja iseseisvalt kommunistliku liikumise poliitiliste ja taktiliste ülesannete õige lahenduse leida;

c) anda kommunistlikkudele parteidele mõjuvat abi nende ideoloogilises võitluses poliitiliste vastastega;

d) aidata kommunistlikkudel parteidel nii oma kogemusi kui ka kogu maailma kommunistliku liikumise kogemusi ära kasutada, kuid hoiduda ühe maa kogemuste mehaanilisest ülekandmisest teisele ja konkreetse marksistliku analüüsi asendamisest kulunud vormiga ja üldiste vormelitega;

e) kindlustada Kommunistliku Internatsionaali juhtivate organite tihedamat sidet tema sektsioonidega tähtsamate sektsioonide autoriteetsete esindajate veel enam aktiivsema osavõtmise teel Kommunistliku Internatsionaali täidesaatekomitee igapäevasest tööst.

5. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress, näidates selle peale, et nii kommunistlikud noorsooühingud kui ka kommunistlikud parteid hulgalise töö tähtsust noorsoo seas ja selle töö nõrkust real maadel alla hindavad, paneb Kominterni täidesaatekomiteele ja Kommunistliku Noorsoo Internatsionaali täidesaatekomiteele ette mõjuvad abinõud tarvitusele võtta rea komnoorsooühingu organisatsioonide sektantliku kinnisuse äravõitmiseks ja komnoortele kohuseks teha, et nad kõigisse kodanlis-demokraatlikkude, reformistlikkude ja faschistlikkude parteide, samuti ka usulikkude ühenduste poolt asutatud hulgalistesse töötava noorsoo organisatsioonidesse (ametiühingud, kultuuri-, spordiühingud) peavad astuma ja neis organisatsioonides süstemaatlikku võitlust pidama mõjuavaldamise eest noorsoo laiade hulkade peale, mobiliseerides noorsugu võitlusele militariseerimise vastu, sundtöölaagrite vastu, noorsoo ainelise seisukorra paremustamise eest, noore töötava inimpõlve õiguste eest, püüdes sel eesmärgil kõigi noorsoo mittefaschistlikkude hulgaliste organisatsioonide laialdase ühise väerinna loomist teostada.

6. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress märgib ära, et sotsialismi võidu mõjul NSV Liidus, kriisi mõjul kapitalistlikkudes riikides, saksa faschismi metsikuse ja uue sõja hädahohu mõjul on viimastel aastatel kogu maailmas laiade tööliste ja üldse töörahvahulkade pööramine reformismilt revolutsioonilikule võitlusele, laiali- ja lahusolekult — ühisele väerinnale alanud. Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress, arvesse võttes seda, et töö-

rahva püüetegevuse ühtsusele saab ka edaspidi kasvama, sotsiaaldemokraatia üksikute juhtide vastupanu peale vaatamata, — paneb kõigile KI sektsioonidele ette võitluse protsessis proletariaadi ühise väerinna eest ja kõigi töötajate rahvaväerinna eest kapitali pealetungimise vastu, fashismi ja uue sõja hädaohu vastu *koondada enda tähelepanu oma ridade edasisele kindlustamisele ja tööliste klassi enamuse võitmisele kommunismi poole.*

7. KI VII üleilmne kongress märgib ära, et *ainult kommunistlike parteide jõust ja mõjust proletariaadi laiades hulkades, kommunistide energiast ja eneseohverdamisest oleneb valmiva poliitilise kriisi muutmine võidurikkaks proletaarseks revolutsiooniks.* Praegu, mil real kapitalistlikudel maadel valmib poliitiline kriis, seisab kommunistide kõige tähtsam ja otsustav ülesanne selles, et mitte rahulduda saavutatud edusammudega, minna edasi uutele edusammudele, laiendada sidemeid tööliste klassiga, võita miljonite töötajate usaldus, muuta Kommunistliku Internatsionaali sektsioonid hulgalisteks parteideks, tõmmata kommunistlike parteide mõju alla tööliste klassi enamus ja kindlustada sellega proletaarse revolutsiooni võidu vajalikud tingimused.

KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI VII ÜLEILMSE KONGRESSI REVOLUTSIOON RAHVUSVAHELISE KONTROLLKOMISJONI ARUANDE KOHTA

Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress:

a) kiidab Rahvusvahelise kontrollkomisjoni töö heaks;

b) kinnitab ära kassa aruande Kommunistliku Internatsionaali VI kuni VII üleilmse kongressini.

**FASCHISMI PEALETUNGIMINE JA
KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI
ÜLESANDED VÕITLUSES TÖÖLISTEKLASSI
ÜHTSUSE EEST FASCHISMI VASTU**

**RESOLUTSIOON SM. DIMITROVI ARUANDE KOHTA
VASTU VÕETUD KOMINTERNI VII KONGRESSI POOLT
20 AUGUSTIL 1935 a.**

1. FASCHISM JA TÖÖLISTEKLASS

1. Kommunistliku Internatsionaali VII kongress konstateerib, et järgmised põhimised muudatused üleilmses olukorras määravad ära klassijõudude paigutuse rahvusvahelisel areenil ning üleilmse töölisteliikumise ülesanded:

a) Sotsialismi lõpulik ja tagasipööramatu võit Nõukogude maal, üleilmse tähtsusega võit, mis NSV Liidu kui kogu maailma kurnatute ja rõhutute kantsi võimsust ning osa hiiglamääral tõstnud ning töörahvast võitlusele vaimustab kapitalistliku kurnamise, kodanluse reaktsiooni ja faschismi vastu, rahu eest, rahvaste vabaduse ja iseseisvuse eest.

b) *Suurim majandusekriis kapitalismi ajaloos*, millest kodanlus rahvahulkade laastamise kaudu välja pääseda püüdis, kümneid miljoneid töötuid nälgimisele ning väljasuremisele määrates ning töörahva elutaset ennekuulmatu määrani alla surudes. Selle peale vaatamata, et tööstustoodang real maadel tõusnud ning rahavürstide kasud suurenenud on, ei ole ilmakodanlusel üldiselt korda läinud ei kriisist ja depressioonist (surutisest) välja pääseda, ega kapitalismi vastuolude edasist teravnemist takistada. Mõnedel maadel (Prantsusmaa, Belgia j. t.) kestab kriis edasi, teistel maadel on ta depressiooni olukorda üle läinud, — neil maadel aga,

kus tootmine kriisieelse ajajärgu tasemest kõrgemale on jõudnud (Jaapan ja Inglismaa), valmivad uued majanduslikud vapustused.

c) *Faschismi pealetung, faschistide võimule tulek Saksamaal, uue imperialistliku ilmasõja ja NSV Liidule kallaletungimise ähvarduse kasv*, millede kaudu kapitalistlik ilm oma vastuolude ummikust väljapääsu otsib.

d) *Poliitiline kriis*, mis väljendus Austria ja Hispaania tööliste sõjariistus võitluses faschismi vastu ja mis veel proletariaati faschismi üle võidule ei toonud, kuid kodanlust takistas oma faschistlikku diktatuuri kindlustamast, *võimas faschismivastane liikumine Prantsusmaal*, mis algas veebruari meeleavaldusega ja proletariaadi üldstreigiga 1934. aastal.

e) *Töötavate hulkade revolutsioniseerumine* kogu kapitalistlikus ilmas, mis sünnib sotsialismi võidu mõjul NSV Liidus ja üleilmse majanduskriisi mõjul, samuti ka proletariaadi ajutiste lüüasaamiste õppetundide alusel Kesk-Euroopas — Saksamaal, samuti nagu Austrias ja Hispaanias, — maadel, kus *enamus organiseeritud töölisi sotsiaaldemokraatiat toetas*. Rahvusvahelises töolisteklassis kasvab võimas tung *tegevuse ühtsuse* järele. Laieneb revolutsioonilik liikumine *asumaadel* ning nõukogude revolutsioon *Hiinas*. Klassijõudude vahekord üleilmses ulatuses muutub ikka enam *revolutsioonijõudude kasvu kasuks*.

Selles olukorras otsib valitsev kodanlus ikka enam pääsmist *faschismis*, finanskodanluse kõige tagurilisemate, kõige marurahvuslikeumate, kõige imperialistlikeumate olluste *avaliku terroristliku diktatuuri* maksmapanekus, erakorraliste töö-

rahva paljaksröövimise abinõude teostamise, imperialistliku röövsõja ettevalmistamise, Nõukogude Liidule kallaletungimise, Hiinamaa orjastamise ja ärajaotamise sihiga ning kogu selle alusel — revolutsiooni ärahoidmises. Finanskapital püüab ohjeldada väikekodanliste hulkade meelepaha kapitalismi vastu oma fashistliku agentuuri abil, kes oma loosungid demagogiliselt nende kihtide meeoludele kohandab. Luues endale niiviisi hulgalist alust ning suunates neid kihte reaktsiooniliku jõuna töolisteklassi vastu, viib fashism veel suuremale kogu töörahva orjastamisele finanskapitali poolt. Real maadel on fashism juba võimul. Kuid fashismi kasv ja tema võit ei anna tunnistust mitte üksi töolisteklassi nõrkusest, kes sotsiaaldemokraatia killustava, kodanlusega klassilise koostöö poliitika tagajärjel desorganiseeritud, vaid annab tunnistust ka *kodanluse enda nõrkusest*, kes hirmu tunneb töolisteklassi võitluse ühtsuse teostamise ees, revolutsiooni ees ning kes enam vanade kodanlise demokraatia meetoditega oma diktatuuri säilitada ei suuda.

2. Fashismi kõige reaktsioonilisem erikuju on *saksa* tüüpi fashism, kes ennast jultunult natsionaalsotsialismiks nimetab, kuid kellel absoluutselt midagi ühist pole ei sotsialismiga ega saksa rahva tõeliste rahvuslike huvide kaitsmisega, vaid kes täidab ainult suurkodanluse teenri osa ja *ei ole mitte üksi kodanline rahvuslus, vaid ka elajalik marurahvuslus*.

Fashistlik Saksamaa näitab kogu ilma ees piltlikult, *mis* ootab rahvahulki fashismi võidu puhul. Märatsev fashistlik võim hävitab tür-

mides ja koonduslaagrites töölisteklassi õilmeid, tema juhte ja organisaatoreid. Tema rüüstas ametiühingud, kooperatiivid ja kõik tööliste legaalsed organisatsioonid, samuti ka kõik teised mittefaschistlikud poliitilised ja kultuuri organisatsioonid. Tema võttis töölistelt nende huvide kaitsmise elementaarsed õigused. Tema muutis kultuurse maa pimeduse, barbaarsuse ja sõja koldeks. Saksa faschism on uue imperialistliku sõja peamine sütitaja ja esineb *rahvusvahelise kontrrevolutsiooni löögirusikana*.

3. Kommunistliku Internatsionaali seitsmes kongress, alla kriipsutades faschismi hädaohu kasvu kõikidel kapitalistlikkul maadel, hoiab faschismi hädaohu igasuguse allahindamise eest. Samuti lükkab kongress tagasi fatalistlikud vaated faschismi võidu paratamatusest; need vaated on põhjalikult valed ja võivad vaid passiivsust tekitada ning hulgalist võitlust faschismi vastu nõrgendada. Töölisteklass võib faschismi võitu takistada, kui ta saavutab oma võitluse ühtsuse teostamist ning õigel ajal oma võitluse-tegevust hargestades, faschismil tugevneda ei lase; kui ta õige revolutsiooniliku juhtimisega laiad linna ja maa töörahva hulga oma ümber oskab koondada.

4. Faschismi võit pole kindel võit. Hoolimata piinavatest raskustest, mida faschistlik diktatuur töölisteliikumise jaoks loob, sünnib faschistliku võimu all kodanluse valitsemise alustegede jätkuv õõnestumine. Sisemised konfliktid kodanluse leeris lähevad eriti teravaks. Purunevad hulkade legalistlikud pettelootused. Kuhjub tööliste revolutsioonilik vihatunne. Ikka

enam avaneb faschismi sotsiaalse demagogia alatus ja vale. Mitte ainult, et faschism ei toonud hulkadele nende ainelise olukorra paranemist, vaid ta suurendas veel enam kapitalistide kasusid töötavate hulkade elutaseme alandamise teel, kõvendas nende kurnamist käputäie finanskapitali tuusade poolt, korraldas hulkade jätkuvat paljaksröövimist kapitali kasuks. Faschistide poolt petetud linna väikekodanliste kihtide ja töötava talurahva pettumustunne kasvab. Faschismi hulgaline alus laguneb ja kitseneb. Kuid kongress hoiatab hädaohutlikkude pettelootuste eest, nagu variseks faschistlik diktatuur automaatselt kokku ja tuletab meelde, et ainult töölisteklassi *ühtne revolutsioonilik võitlus* kogu töörahva eesotsas viib faschistliku diktatuuri kukutamisele.

5. Seoses faschismi võiduga Saksamaal ja faschismi hädaohu kasvuga teistel maadel on teravnenud ja teravneb proletariaadi klassivõitlus, mis ikka enam muutub *otsustavaks vastupanuks* faschistlikule kodanlusele. Kõikidel kapitalistlikkudel maadel areneb *ühise väerinna liikumine* kapitali ja faschismi pealetungi vastu. Rahvussotsialistliku terrori möll Saksamaal oli võimsaks tõukeks proletariaadi rahvusvahelisele *ühisele väerinnale* (Leipzigi protsess — Dimitrovi ja tema seltsimeeste vabastamise hoogtöö, Thälmanni kaitsmine jne).

Olgugi, et ühise väerinna liikumine praegu alles oma arenemise algul on, läks käsikäes võitlevatel Prantsusmaa kommunistlikkudel ja sotsiaaldemokratlikkudel töölistel siiski korda faschismi esimesi rünnakuid tagasi lüüa, avaldades seega mobiliseerivat mõju ühise väerinna

liikumisele rahvusvahelises ulatuses. Sotsiaaldemokraatlikkude ja kommunistlikkude tööliste ühine sõjariistus võitlus Austrias ja Hispaanias ei näidanud teiste maade töörahvale mitte üksi kangelaslikku eeskujut, vaid näitas ka seda, et fashismivastane edukas võitlus oleks täielikult võimalik olnud, kui mitte poleks olnud sotsiaaldemokraatia parempoolsete juhtide saboteerimist ja „pahempoolsete“ juhtide kõikumisi (Hispaanias aga isegi anarho-sündikalistlikkude juhtide enamuse avalikku äraandmist), kellede mõju hulkadele jättis proletariaadi ilma kindla revolutsiooniliku juhtimiseta ja võitlussihi selguseta.

6. II Internatsionaali juhtiva partei — Saksa-maa sotsiaaldemokraatia pankrott, kes kogu oma poliitikaga fashismi võitu kergendas, samuti ka „vasem“-reformistliku Austria sotsiaaldemokraatia läbikukkumine, kes isegi läheneva fashismiga möödapääsemata sõjariistus kokkupõrke päle ees laiu hulki võitlusest kõrvale juhtis, — eriti kõvendasid sotsiaaldemokraatlikkude tööliste pettumust sotsiaaldemokraatia poliitikasse. II Internatsionaal elab üle sügavat kriisi. Sotsiaaldemokraatlikkude parteide ning kogu II Internatsionaali sees sünnib kaheks *põhileeriks kihinemine*: olemasoleva *reaktsioonilikkude olluste* leeril kõrval, kes kodanlusega klassilise koostöö poliitikat jätkata püüavad, kujuneb välja *revolutsioniseeruvate olluste* leer, kes proletariaadi ühise väerinna maksmapaneku poolt esinevad ning ikka enam üle lähevad revolutsiooniliku klassivõitluse seisukohtadele.

Kommunistliku Internatsionaali VII kongress tervitab sotsiaaldemokraatlikkude tööliste püüet

ühisele väerinnale kommunistidega, nähes selles nende klassiteadvuse kasvu ning tööliste klassi lõhestamisest ülesaamise algust faschismi ja kodanluse vastu eduka võitlemise huvides.

II. TÖÖLISTEKLASSI ÜHINE VÄERIND FASCHISMI VASTU

Ähvardava faschismi suurima hädaohu ees töölisteklassile ja kogu tema võituledele, kogu töörahvale ja tema elementaarsetele õigustele, rahule ja rahvaste vabadusele, kuulutab Kommunistliku Internatsionaali VII kongress, et *tööliste klassi ühise võitluseväerinna teostamine on praegusel ajaloolisel jaamavahel rahvusvahelise töölisteliikumise peamine, lähem ülesanne*. Edukas võitlus kapitali pealetungi, kodanluse reaktsioonilikkude sammude vastu, faschismi, selle kogu töörahva kurjema vaenlase vastu, kes töötegitajalt, ilma nende poliitiliste vaadete vahel vahet tegemata kõik õigused ja vabadused võtab, — nõuab käskivalt kõikide töölisteklassi osade tegevuse ühtsuse maksmapanekut, vaatamata nende kuuluvusele ühte või teise organisatsiooni — veel enne seda, kui töölisteklassi enamus üldisel kapitalismi kukutamise ja proletaarse revolutsiooni võidu eest võitlemise platvormil ühineb. Kuid nimelt sellepärast kohustab see ülesanne kommunistlikke parteisid muutunud olukorraga arvestama ja ühise väerinna taktikat *uutviisi* tarvitama, püüdes saavutada kokkuleppeid koostegutsemiseks mitmesuguse poliitilise suunaga tööliste organisatsioonidega tehase, kohalikus, maakonna, üldriiklikus ja rahvusvahelises ulatuses.

Sellest välja minnes paneb Kommunistliku Internatsionaali VII kongress kommunistlikkudele parteidele ette ühise väerinna taktika läbiviimisel järgmisi näpunäiteid juhtnööriks võtta:

1. *Töölisklassi otsekoheste majanduslikkude ja poliitiliste huvide kaitsmine*, töölisklassi kaitsmine *faschismi vastu* peab kõikidel kapitalistlikkudel maadel tööliste ühise väerinna lähtepunktiks ja ta peasisuks olema. Selleks, et laiasid hulkasid liikuma panna, on tarvis üles seada niisugused loosungid ja võitlusevormid, mis järelduvad hulkade elulistest nõuetest, nende võitlussuute tasapinnast antud arenemiseastmel. Kommunistid peavad, ilma et nad piirduks vaid üleskutsetega võitlusele proletariaadi diktatuuri eest, hulkadele näitama, mis hulgad *täna peavad tegema* selleks, et endid kapitalistliku röövimise ja faschistliku barbaarsuse vastu kaitsta. Kommunistid peavad tööliste organisatsioonide koostegutsemise kaudu püüdma mobiliseerida hulkasid niisuguste *nõudmiste-programmi ümber*, mis kriisi tagajärjed tõepoolest valitsevate klasside õlgadele veeretavad, niisuguste nõudmiste ümber, millede teostamise eest võitlemine *faschismi desorganiseerib*, imperialistliku sõja ettevalmistamist raskendab, kodanlust nõrgendab ja proletariaadi seisukohti kindlustab.

Valmistades töölisklassi kiirele võitlusevormide ja meetodite muutmisele siis, kui olukord muutub selle järele, kuidas liikumine kasvab, tuleb korraldada üleminekut kaitselt pealetungile kapitali vastu, pidades suuna *massilise poliitilise streigi* organiseerimisele, kindlustades tingimata riigi peamiste ametiühingute osavõttu sellest streigist.

2. Ilma et silmapilgukski lahti ütleks oma ise-
seisvast tööst hulkade kommunistliku kasvatus-
organiseerimise ja mobiliseerimise alal, peavad
kommunistid selleks, et kergendada töölistel
asuda ühisele tegutsemisele, *püüdma saavutada*
lühiajaliste ehk pikaajaliste kokkulepete alu-
sel koosväljaastumisi sotsiaaldemokraatlikkude
parteidega, reformistlikkude ametiühingutega
ja teiste töörahva organisatsioonidega proleta-
riaadi klassivaenlaste vastu. Sellejuures tuleb
peatähelepanu pöörata hulgaliste väljaastumiste
hargestamisele kohtadel, mida läbi viivad *alg-*
organisatsioonid kohalikkude kokkulepete teel.

Loiaalselt kokkuleppe tingimusi täites, tarvis
õigel ajal paljastada koostegutsemise igasugust
saboteerimist ühisest väerinnast osavõtjate isi-
kute või organisatsioonide poolt, — kokku-
leppe rikkumise puhul viibimata hulkade poole
pöörata, jätkates väsimatalt võitlust rikutud te-
gevuseühtsuse jaluleseadmise eest.

3. Proletaarse ühise väerinna teostamise vor-
mid peavad, olenevalt tööliste organisatsioonide
seisukorrast ja iseloomust ning konkreetsest
olukorrast, mitmesugused olema. Niisugusteks
vormideks võivad näiteks olla tööliste koos-
kõlastatud ühised tegutsemised *juhusest juhu-*
seni konkreetsete küsimuste alal, üksikute nõud-
miste või üldise platvormi alusel; kooskõlasta-
tud tegutsemised *üksikutes ettevõtetes* või *val-*
mistusharudes; kooskõlastatud tegutsemised
kohalikus, maakonna, üldriiklikus või *rahvus-*
vahelises ulatuses; kooskõlastatud tegutsemised
tööliste *majandusliku võitluse* korraldamisel,
töötute huvide kaitsmisel, hulgaliste *poliitiliste*
aktsioonide korraldamisel, ühise *enesekaitse*

korraldamisel faschistlikkude kallaletungimiste vastu; kooskõlastatud tegutsemised *poliitvangelidele ja nende perekondadele* abiandmise korraldamise alal, *sotsiaalse* reaktsiooni vastu võitlemise alal; ühised tegutsemised *noorsoo ja naisterahvaste huvide* kaitsmise alal, *kooperatsiooni, kultuuri ja spordi* alal, ühised tegutsemised töötavate talupoegade nõudmiste toetamise alal jne; tööliste ja töölis-talupoegade liitude loomine (Hispaania); pikaajaliste koalitsioonide loomine „töölistepartei“ või „töölis-talurahva“ partei näol (Am. Ühendriigid) jne.

Ühise väerinna, kui hulkade enese asja hargestamise eesmärgil peavad kommunistid püüdma saavutada valitavate (faschistliku diktatuuri maadel aga kõige autoriteetsematest liikumisest osavõtjatest valitud) *väljaspool parteisid seisvate klassiliste ühise väerinna organite* loomist ettevõtetes, töötute seas, tööliste linnajagudes, linna pisikodanluse ning talurahva seas küldes. Ainult siisugused organid, kes muidugi mitte ühisest väerinnast osavõtvaid organisatioone asendada ei tohi, võivad ühise väerinna liikumisesse tõmmata ka määratusuuri *organiseerimatuid töörahvahulki*, võivad kaasa aidata hulkade enesealgatuse arendamisele võitluses kapitali pealetungi ja faschismi vastu ning selle alusel ühise väerinna laialise töölisteaktiivi loomisele.

4. Igalpool, kus sotsiaaldemokraatia juhid, selleks, et töölisi oma igapäevaste huvide kaitsmise eest võitlemisest kõrvale juhtida ning ühise väerinna teostamist nurja ajada, *suuresõnalis* „sotsialistlikke“ projekte üles seavad (De-Mani projekt jt), tuleb sellesarnaste pro-

jektide demagoogilist iseloomu paljastada, hulkadele ära seletades, et sotsialismi on võimata teostada senikaua, kui võim kodanluse käes on. Kuid samal ajal tuleb kasutada üksikuid, neis programmides ülesseatavaid abinõusid, mis võimalik siduda töörahva eluliste nõudmistega, *lähtepunktina hulgalise võitluse hargestamiseks ühises väerinnas, koos sotsiaaldemokraatlikkude töölistega.*

Neil maadel, kus võimul on sotsiaaldemokraatlikud valitsused (või koalitsioonivalitsused sotsialistide osavõttel), ei tule piirduda üksi sarnase valitsuse poliitika propagandistliku paljastamisega, vaid tuleb mobiliseerida lai hulk võitlusele nende praktiliste eluliste klassiliste nõudmiste eest, millede teostamist deklareerisid oma platvormides sotsiaaldemokraadid eriti siis, kui nad veel võimul ei olnud või valitsusse ei kuulunud.

5. Ühised tegutsemised sotsiaaldemokraatlikkude parteidega ja organisatsioonidega ei eita mitte sugugi, vaid vastupidi, *teevad veel enam tarvilikuks* reformismi, sotsiaaldemokratismi, kui kodanlusega klassilise koostöötamise ideoloogia ja praktika tõsise, põhjendatud arvustamise ning kommunismi põhimõtete ja programmi kannatliku selgitamise sotsiaaldemokraatlikkudele töölistele.

Paljastades hulkade ees parempoolsete sotsiaaldemokraatlikkude juhtide ühise väerinna vastaste demagoogiliste argumentide mõtet, *kõvendades võitlust* sotsiaaldemokraatia *reaktsiooniliku osa vastu*, peavad kommunistid looma *kõige tihedama koostöö nende pahempoolsete sotsiaaldemokraatlikkude töölistega, tegelastega ja*

organisatsioonidega, kes reformistliku poliitika vastu võitlevad ning kommunistlike parteidega ühise väerinna loomise poolt on. Mida tugevam on meie võitlus sotsiaaldemokraatia reaktiooniliku leeri vastu, kes kodanlusega blokis on, seda mõjuvam on meie abi sotsiaaldemokraatia revolutsioniseeruvale osale. Ka pahempoolse leeri sees sünnib tema üksikute olluste enesemääramine seda kiiremini, mida otsustavamalt kommunistid võitlevad ühise väerinna eest sotsiaaldemokraatlike parteidega.

Ühise väerinna praktilisesse teostamisesse suhtumise küsimus saab sotsiaaldemokraatia mitmesuguste gruppide tõelikkude seisukohtade peamiseks näitajaks. Ühise väerinna praktilise teostamise eest võitlemisel saavad need sotsiaaldemokraatia juhid, kes sõnades pahempoolsetena esinevad, niisugusesse seisukorda pandud, kus nad tegelikult sunnitud on näitama, kes neist läheb tõelikult võitlusele kodanluse ja parempoolsete sotsiaaldemokraatide vastu ja kes koos kodanlusega — tööliste klassi asja vastu.

6. *Valimishoogtöösid* tuleb kasutada proletaariaadi ühise võitluseväerinna edasiarendamiseks ja kindlustamiseks. Esinedes valimistel iseseisvalt, selgitades hulkade ees kommunistliku partei programmi, peavad kommunistid püüdma saavutada ühist väerinda sotsiaaldemokraatlike parteidega ja ametiühingutega (samuti ka töötavate talupoegade, käsitöölise jt. organisatsioonidega), pingutades kogu jõudu selleks, et takistada reaktioonilikkude ja faschistlike kandidaatide valimist. Faschistliku hädaohu palge ees, olenevalt ühise väerinna liikumise kasvust ja edust, samuti ka olenevalt maksvast valimis-

süsteemist, võivad kommunistid esineda valimishoogtöös *ühise platvormiga või ühiste fashismivastase väerinna nimekirjadega, omale poliitilise agitatsiooni ja arvustamise vabadust jättes.*

7. Püüdes proletariaadi juhtimise all ühendada töötava talurahva, linna väikekodanluse ja rõhutatud rahvuste töörahvahulkade võitlust, peavad kommunistid saavutama laia *fashismivastase* rahvaväerinna loomist proletariaadi ühise väerinna alusel, välja astudes nende kihtide kõigi eriliste nõudmiste eest, mis proletariaadi põhihuvide liinile vastavad. Eriti tähtis on *töötavaid talupoegi* mobiliseerida talurahva põhihulkade fashistliku paljaksriisumise poliitika vastu, monopolistliku kapitali ja kodanliste valitsuste kurvana hindade-poliitika vastu, ülejõu käiva maksukoorma, rendimaksu, võlgade vastu, talupoegade varanduse sundmüügi vastu, riikliku abi andmise eest laastatud talupoegadele. Igalpool *linna väikekodanluse ja haritlaskonna*, samuti ka *teenijate* seas töötades, on tarvis õhutada neid kihte võitlusele maksude ja elukalliduse tõusu vastu, nende paljaksriisumise vastu monopolistliku kapitali ja trustide poolt, protsen-diorjuse vastu, riigi- ja omavalitsuseteenijate valdamiste ning nende palkade kärpimise vastu. Eesrinna haritlaskonna huvisid ja õigusi kaitstes, on tarvis kõigiti toetada tema liikumist kultuuri-reaktsiooni vastu ning kergendada tema üleminekut töölisteklasi poole võitluses fashismi vastu.

8. Poliitilise kriisi tingimustes, kui valitsevad klassid enam ei suuda hulgalise liikumise võimsast hoost jagu saada, peavad kommunistid üles seadma *põhimisi* revolutsioonilikke loosungeid

(näiteks: kontrollvalmistuse ja pankade üle, politsei laialisaatmine, politsei asendamine relvastatud töölistemiilitsaga jne), mis sihitud veel suuremale kodanluse majandusliku ja poliitilise võimu õõnestamisele ning töölisteklassi jõudude suurendamisele, kokkuleppe-parteide isoleerimisele ning mis töölistehulkasid vahenditult revolutsiooniliku võimuvõtmise juurde viivad. Kui sarnase hulgalise liikumise tõusu juures osutub võimalikuks ning proletariaadi huvides tarvilikuks *proletaarse ühise väerinna või fashismi-vastase rahvaväerinna valitsuse* loomine, kes veel ei ole proletariaadi diktatuuri valitsus, kuid kes enda peale võtab otsustavate abinõude teostamise fashismi ja reaktsiooni vastu, siis peab kommunistlik partei sarnase valitsuse loomist saavutada püüdma. Ühise väerinna valitsuse loomise sisulikuks eelduseks on niisugune olukord: a) kui kodanline riigiparaat tugevasti halvatud on, nii et kodanlus niisuguse valitsuse loomist takistada ei suuda; b) kui laiad töörahvahulgad tormiliselt fashismi ja reaktsiooni vastu välja astuvad, kuid veel valmis pole nõukogude valitsuse eest võitlusele tõusma; c) kui juba suur osa sotsiaaldemokraatia ja teiste ühisest väerinnast osavõtvate parteide organisatsioonid fashistide ja teiste reaktsionääride vastu halastamata abinõude tarvitamist nõuab ning valmis on ühes kommunistidega nende abinõude läbiviimise eest võitlema.

Kuivõrd ühise väerinna valitsus tõepoolest kontrrevolutsioonilikkude rahavürstide ja nende fashistlikkude agentide vastu otsustavaid abinõusid saab tarvitama ning kommunistlikkude parteide tegevust ja töölisteklassi võitlust mitte min-

gil kujul ei hakka piirama, siis saab kommunistlik partei kõigiti niisugust valitsust toetama, kusjuures kommunistide osavõtt ühise väerinna valitsusest igal üksikul juhtumisel vastavalt konkreetsele olukorrale otsustamisele kuulub.

III. AMETIÜHINGULISE LIIKUMISE ÜHTSUS

Rõhutades erilist tähtsust, mis on tööliste majandusliku võitluse alal ühise väerinna ning ametiühingulise liikumise ühtsuse loomisel, kui tähtsamal jaamavahel proletariaadi ühise väerinna kindlustamises, — teeb kongress kommunistidele kohuseks tarvitusele võtta kõik praktilised abinõud ametiühingute ühtsuse teostamiseks valmistusharude ja üldriiklikus ulatuses.

Kommunistid on otsustavalt ametiühingute ühtsuse jaluleseadmise poolt igal maal ja rahvusvahelises ulatuses; ühiste klassiliste ametiühingute, kui tööliste klassi ühe tähtsama toetuskantsi poolt võitluses kapitali ja fashismi pealetungi vastu, ühise ametiühingu poolt igas valmistusharus; ühise ametiühingute ühenduse poolt igal maal; ametiühingute ühiste rahvusvaheliste ühenduste poolt valmistusharude järele; ühise ametiühingute Internatsionaali poolt klassivõitluse alusel.

Neil maadel, kus olemas väikesed punased ametiühingud, on tarvis saavutada nende astumist suurtesse reformistlikkudesse ametiühingutesse, nõudes oma vaadete kaitsmise vabadust ja ametiühingutest väljaheidetud liikmete tagasivõtmist, neil maadel aga, kus suured punased ja reformistlikud ametiühingud kõrvuti olemas on, tuleb saa-

lutada nende ühinemist üheõigusluse alusel kapitali pealetungi vastu võitlemise ning ametiühingute demokraatia kindlustamise platvormi põhjal.

Kommunistid peavad aktiivselt töötama reformistlikkudes ja ühendatud ametiühingutes, peavad neid ametiühinguid kõvendama ning neisse organiseerimata töölisi värbima, pingutades kogu jõudu selleks, et need organisatsioonid tegelikult tööliste huvisid kaitseksid ja tõelikkudeks klassisteks ametiühinguteks muutuksid. Selleks peavad kommunistid võitma endile kõikide ametiühingu liikmete, tegelaste ja tervete organisatsioonide toetuse.

Kommunistid peavad ametiühinguid kaitsema kõikide kodanluse ja fashistide katsete vastu ametiühingute õigusi piirata ehk ametiühinguid purustada.

Kui reformistlikud juhtijad tarvitusele võtavad revolutsioonilikkude tööliste või tervete organisatsioonide ametiühingust väljaheitmise poliitika või muud liiki surveabinõud, siis peavad kommunistid kogu ametiühingute liikmetehulga juhtivuse killustamisepoliitika vastu võitlusele mobiliseerima, ühtaegu korraldades väljaheidetute ühendamist ametiühingute liikmetehulgaga ning ühist võitlust väljaheidetute tagasivõtmise eest, ametiühingu rikutud ühtsuse jaluleseadmise eest.

Punased ametiühingud ja Punane Ametiühingute Internatsionaal peavad kommunistlikkudelt parteidelt igakülgselt toetust saama oma püüetes igasuguse suunaga ametiühingute üheskoos võitlemist teostada ning püüdma saavutada ametiühingute liikumise ühtsust üldriiklikus ja rahvusvahelises ulatuses klassivõitluse ja ametiühingulise demokraatia alusel.

IV. KOMMUNISTIDE ÜLESANDED FASCHISMIVASTASE LIIKUMISE ÜKSIKUTEL ALADEL

1. Kongress pöörab kõige tõsisemat tähelepanu süstemaatliku *faschismivastase ideoloogilise võitluse* vajadusele. Silmas pidades seda, et faschistliku ideoloogia peamiseks, kõige hädaohtlikumaks vormiks on *marurahvuslus*, vaja hulkade ees paljastada, et faschistlik kodanlus teostab üldrahvuslike huvide kaitsmise ettekäände all oma maa rahva rõhumise ja kurnamise omakasupüüdliku klassilist poliitikat, samuti ka teiste rahvaste rõõvimise ja orjastamise poliitikat. Tarvis on näidata, et töölisteklass, võideldes igasuguse orjastamise ja rahvusliku rõhumise vastu, on *ainukeseks tõelikuks rahvusliku vabaduse ja rahva iseseisvuse eest võitlejaks*. Kommunistid peavad kõigiti võitlema rahva ajaloo faschistliku võltsimise vastu, tehes kõik selleks, et oma rahva minevikku töörahvahulkade ees ajalooliselt õieti, tõelikult leninlikus-stalinlikus vaimus valgustada, et oma praegust võitlust mineviku revolutsioonilikkude traditsioonidega siduda. Kongress hoiatab igasuguse põlgliku suhtumise eest rahvusliku iseseisvuse küsimusele ning laiade töörahvahulkade rahvastundele, mis faschismil tema marurahvuslikke hoogtööde hargestamist kergendab (Saarimaa, saksa maakonnad Tsheho-Slovaakias jne), ja nõuab leninliku-stalinliku rahvuspoliitika õiget ja konkreetset tarvitamist.

Olles kodanluse rahvusluse leppimatud põhimõttelised vastased kõigis tema eriliikides, — pole kommunistid sugugi mitte rahvusliku nihilismi

pooldajad, oma enese rahva saatusesse põlgliku suhtumise pooldajad.

2. Kommunistid peavad minema kõikidesse massilistesse faschistlikkudesse organisatsioonidesse, millel antud maal legaalsuse ainuõigus on, kasutades isegi väiksemat legaalsust ehk poollegaalset töövõimalust nendes selleks, et neisse organisatsioonidesse kuuluvate hulkade huvisid faschismi poliitikale vastu seada ning faschismi hulgalist alust lõhkuda. Alates kõige elementaarsematest protestliikumistest töörahva igapäevaste nõuete ümber, peavad kommunistid paenduva taktikaga ikka laiemaid hulki, eriti tööliste seast, kes veel teadvusetuse tõttu faschismi järele lähevad, liikumisesse tõmbama. Vastavalt liikumise kasvamisega ulatuslikult ning sügavuselt, on tarvis muuta võitluseloo- sungeid, valmistades ette faschistlikkudes organisatsioonides olevate hulkade eneste abiga faschistliku kodanlise diktatuuri purustamist.

3. Energiliselt ja järjekindlalt töötute huvisid ja nõudmisi kaitstes, neid organiseerides ja töösaamise, küllaldase abiraha, kinnituse jne nõudmistele eest võitlemisele viies, peavad kommunistid töötuid ühise väerinna liikumisesse tõmbama, igati nende seast faschismi mõju välja tõrjudes. Selle juures tuleb valjult arvestada töötute mitmesuguste liikide iseäraldustega (õppinud ja õppimata, organiseeritud ja organiseerimata töötud, mehed ja naised, noored jne).

4. Kongress rõhutab kõigi kapitalistlikkude maade kommunistlikkude parteide ees noorsoo erakorralist osa faschismi vastu võitlemisel. Peasjalikult noorsoo ridadest värbib faschism oma lõokrühmad. Võideldes *töötava noorsoo seas*

tehtava hulgalise töö tähtsuse allahindamise vastu, tarvitusele võttes mõjuvaid abinõusid selleks, et võitu saada kommunistliku noorsoo organisatsioonide enesesse sulgenud olekust, peavad kommunistlikud parteid kõigiti kaasa aitama kõigi hulgaliste mittefaschistlikkude noorsooorganisatsioonide, sealhulgas noorsoo-organisatsioonid ametiühingutes, kooperatiivides jne, jõudude ühendamiseks kõige laialisema ühise väerinna alusel kuni mitmetliiki ühiste organisatsioonide loomiseni võitluseks faschismi vastu, noorpõlve ennekuulmata õigusetu oleku ja tema militariseerimise vastu, noorsoo majanduslike ja kultuuriliste huvide eest. Tarvis on ülesandeks seada kommunistliku ja sotsialistliku noorsooühingu faschismivastase ühenduse loomine klassivõitluse platvormil. Kommunistlikud parteid peavad kõigiti kaasa aitama kommunistlike noorsooühingute arendamiseks ja kõvendamiseks.

5. Eluline tarvidus ühisesse rahvaväerinda tõmmata mitmemiljonilisi töötavate *naisterahvaste* hulki, esimeses järjekorras naistöölisi ja töötavaid talunaisi, nende parteilistele vaadetele ja usulistele veenetele vaatamata, nõuab kommunistidelt kõvendatud aktiivsust selleks, et arendada töötavate naisterahvaste massilist liikumist nende igapäevaste nõudmiste ja huvide eest võitlemise ümber, eriti elukalliduse, naisterahva mitteüheõigusliku oleku ning faschistliku orjastamise, hulgaliste vallandamise vastu, palkade tõstmise eest põhimõtte alusel: „võrdse töö eest võrdne tasu“, sõja hädaohu vastu. Vaja on igal üksikul maal, samuti nagu rahvusvahelises ulatuseski, tarvitada paenduvalt kõige mitmesugusemaid orga-

nisatsioonilisi vorme kontakti ning ühise töö loomiseks revolutsiooniliste, sotsiaaldemokraatlikkude ja edumeelsete naisorganisatsioonide vahel, arvamiste ja arvustuse vabaduse kindlustamise juures, mitte peatama jäädes ka eriliste naisorganisatsioonide loomise ees seal, kus see tarvilik on.

6. Kommunistid peavad võitlema kooperatiivsete organisatsioonide tõmbamise eest proletaariaadi ühisesse väerinda ja faschismivastasesse rahvaväerinda.

Kommunistid peavad kooperatsioone kõige aktiivsemat abi andma tema võitluses oma liikmete eluliste huvide eest, eriti võitluses elukalliduse vastu, krediitide eest, röövtollide ja uute maksude sisseseadmise vastu, kooperatiivide tegevuse piiramise ja nende rüüstamise vastu faschistide jt. poolt.

7. Kommunistid peavad võtma oma peale algatuse kindlastest, järeleproovitud ühise väerinna liikumisest osavõtjatest massilise faschismivastase omakaitse loomise faschistlikkude bandede kallaletungi vastu.

V. IMPERIALISMIVASTANE RAHVAVÄERIND ASUMAADEL

Asumaa del ja poolasumaa del seisab kommunistide tähtsam ülesanne *imperialismivastase rahvaväerinna* loomises. Selleks on tarvis kõige laiemad hulgad rahvuslik-vabastusliikumisesse tõmmata kasvava imperialistliku kurnamise vastu, metsiku orjastamise vastu, imperialistide minemakihutamise eest, maa iseseisvuse

eest; aktiivselt osa võtta natsionaal-reformistide poolt juhitavatest massilistest imperialismivastastest liikumistest, saavutada ühiseid väljaastumisi natsionaal-revolutsiooniliste ja natsionaal-reformistlikkude organisatsioonidega konkreetse imperialismivastase platvormi alusel.

Hiinas on tarvis nõukogude liikumise laien-damist ja Punaväe sõjalise jõu kindlustamist kooskõlastada imperialismivastase rahva liikumise hargestamisega kogu maal. Seda liikumist tuleb korraldada relvastatud rahva rahvuslis-revolutsiooniliku võitluse loosungi all imperialistlikkude orjastajate, kõigepealt jaapani imperialismi ja tema hiina teenrite vastu. Nõukogud peavad muutuma kogu hiina rahvast ühenda-vaks keskkohaks tema vabastusvõitluses.

Imperialistlikkude maade proletariaat peab oma vabastusvõitluse huvides kõigiti toetama asu-maade ja poolasumaade rahvaste vabastusvõitlust imperialistlikkude maadehaarajate vastu.

VI. KOMMUNISTLIKKUDE PARTEIDE KÕVENDAMINE JA VÕITLUS TÖÖLISTE- KLASSI POLIITILISE ÜHTSUSE EEST

Kongress kriipsutab eriti tungivalt alla, et ainult *kommunistlikkude parteide eneste iga-külgne edasine kõvendamine, nende algatuse arenemine, nende printsiipiaalne marksistlik-leninlik poliitika ja õige, paenduv taktika, mis konkreetse olukorraga ja klassijõudude paigu-tusega arvestab, võivad kindlustada laiade töö-rahvahulkade mobiliseerimist ühisele võitlusele faschismi vastu, kapitalismi vastu.*

Ühise väerinna tegelik teostamine nõuab kommunistidelt oma eneste ridadest endaga rahuloleva *sektantsuse* ära kaotamist, mis praegusel silmapilgul real juhtumitel mitte enam kommunistliku liikumise „lastehaigus“ ei ole, vaid sissejuurdunud pahe on. See sektantsus, hulkade revolutsioniseerumise määra üle hinnates, ja petepilte luues, nagu oleks juba korda läinud fashismile teed tõkestada sel ajal, kui fashistliku liikumise kasv edasi kestis, arendas tegelikult passiivsust fashismi ees. Asendades praktikas hulkade juhtimise meetodeid kitsa parteigrupi juhtimise meetoditega, asendades massilist poliitikat abstraktse propagandaga ja pahempoolse sõnakõlksutamisega, loobudes reformistlikkudes ametiühingutes ja fashistlikkudes hulkalistes organisatsioonides töötamast, kõigi maade jaoks ühesugust taktikat ja ühesuguseid loosungeid tarvitades, ilma et iga üksiku maa olukorra konkreetse iseäraldusega oleks arvestatud, — see sektantsus takistas suurel määral kommunistlikkude parteide kasvu, raskendas tõeliku massilise poliitika ajamist, takistas klassivaenlase raskuste kasutamist revolutsiooniliku liikumise kõvendamiseks, takistas lafade proletarsete hulkade võitmist kommunistlikkude parteide poole.

Võideldes kõige energilisemal viisil kõigi sektantsuse jäänuste väljajuurimise eest, mis praegusel silmapilgul kommunistlikkude parteide tõeliku massilise, enamliku poliitika ajamisel eriti tõsiseks takistuseks on, — peavad kommunistid kõvendama oma valvelolekut *parempoolse oportunismi* hädaohu suhtes ning pidama otsustavat võitlust kõigi tema konkreetsete väljen-

duste vastu, silmas pidades seda, et *parempoolne hädaoht saab* ühise väerinna taktika laialdase tarvitamise juures *kasvama*. Võitlus ühise väerinna, töolisteklassi tegevuseühtsuse maksmapaneku eest nõuab sotsiaaldemokraatlikkude tööliste piltlikku veendumist sellesse, et kommunistlik poliitika õige on ja et reformistlik poliitika mitte õige ei ole ning kohustab igat kommunistlikku parteid leppimatalt võitlema kõigi püüete vastu põhimõttelist vahet kommunismi ja reformismi vahel kinni mätsida, sotsiaaldemokratismi, kui kodanlusega klassilise koostöötamise ideoloogia ja praktika arvustamist nõrgendada, pettelootuste vastu, et sotsialismi võib rahulik, legaalsel teel teostada, igasuguse *automatismi ja stüühilikkuse* vastu nii faschismi likvideerimise alal, kui ka ühise väerinna läbiviimisel, partei osa alandamise vastu ning vähemagi *kõhklemise* vastu *otsustava tegutsemise silmapilgul*.

Lugedes, et proletariaadi klassivõitluse huvid ja proletaarse revolutsiooni edu nõuab seda, et igal maal üks *ühine massiline töolisteklassi poliitiline partei* oleks, seab kongress kommunistlikkude parteide ette ülesande, tuginedes tööliste kasvavale tungile ühendada sotsiaaldemokraatlikke parteisid või tema üksikuid organisatioone kommunistlikkude parteidega, võtta oma kätte algatus selles ühendamise asjas. Sellejuures tuleb töölistele tingimata ära seletada, et see ühinemine ainult rea tingimuste juures võimalik on: sel tingimisel, kui *sotsiaaldemokraatia täielikult kodanlusest rippumata on ning kui ta oma bloki kodanlusega täielikult katkestab*, tingimisel, et enne seda saaks teostatud *tegevuse*

ühtsus, tingimusel, et sotsiaaldemokraatia tunnustaks *kodanluse kukutamise vajadust revolutsioonilikul teel ja proletariaadi diktatuuri maksmapanekut nõukogude kujul*, tingimusel, et ta loobuks oma kodanluse toetamisest *imperialistlikus sõjas*, tingimusel, et partei *demokraatliku tsentralismi* alusel ehitataks, mis kindlustab tahte- ja tegevuseühtsust ning mis vene enamlaste kogemuste najal järele on proovitud.

Ühtaegu sellega on tarvis otsustavalt välja astuda „pahempoolsete“ sotsiaaldemokraatlikkude demagoogide püüete vastu kasutada pettumust sotsiaaldemokraatlikkude tööliste seas uute sotsialistlikkude parteide ja uue „internatsionaali“ asutamiseks, mis kommunistliku liikumise vastu on sihitud ja niiviisi lõhet töölisteklassis süvendavad.

Lugedes, et tegevuse ühtsus on tungivaks vajaduseks ning kõige õigemaks teeks ka proletariaadi poliitilise ühtsuse maksmapanekul, — teatab Kommunistliku Internatsionaali VII kongress kõigi Kommunistliku Internatsionaali sektsioonide nimel, et nemad on valmis II Internatsionaali vastavate parteidega viibimata läbi-rääkimisi algama töölisteklassi tegevuse ühtsuse maksmapaneku üle kapitali ja faschismi peale-tungi ning imperialistliku sõja hädaohu vastu, — samuti ka, *et Kommunistlik Internatsionaal on sel eesmärgil valmis II Internatsionaaliga läbi-rääkimisi algama.*

VII. NÕUKOGUDE VÕIMU EEST

Võitluses kodanlis-demokraatlikkudevabaduste ja töörahva saavutuste kaitsmise eest faschismi

vastu, võitluses faschistliku diktatuuri kukutamise eest, valmistab revolutsioonilik proletariaat ette oma jõudusid, kindlustab võitlussidemeid oma liitlastega ja juhib võitluse töörahva tõeliku demokraatia — nõukogudevõimukättevõitmisele.

Nõukogude maa jätkuv kõvenemine, maailma-proletariaadi koondumine tema ümber ning Nõukogude Liidu kommunistliku partei rahvusvahelise autoriteedi võimas kasv, sotsiaaldemokraatlikkude ja reformistlikkudesse ametiühingutesse organiseeritud tööliste alanud pööre revolutsiooniliku klassivõitluse poole, faschismile massilise vastulöögiandmise laienemine ja revolutsiooniliku liikumise kasv asumaadel, II Internatsionaali langus ja Kommunistliku Internatsionaali kasv, — *kõik see kiirendab ja saab kiirendama üleilmse sotsialistliku revolutsiooni arenemist.*

Kapitalistlik maailm astub kapitalismi sisemiste ja väliste vastuolude tagajärjel järskude kokkupõrgete ajajärku.

Pidades suuna sellele revolutsiooniliku arenemise väljavaatele, kutsub Kommunistliku Internatsionaali VII kongress kommunistlikke parteisid kõige suuremale poliitilisele aktiivsusele ja julgusele, väsimatule võitlusele töölisteklassi tegevuse ühtsuse maksmapaneku eest. *Tööliste-klassi ühise väerinna maksmapanek on otsustav lülitöörahva ettevalmistamisel eelseisvateks proletaarsete revolutsioonide teise vooru suurteks lahinguteks.* Ainult proletariaadi liitumine ühisesse massilisesse poliitilisesse armeesse kindlustab tema võitu võitluses faschismi ja kapitali võimu vastu, proletariaadi diktatuuri ja nõu-

kogude võimu eest. „*Revolutsiooni võit ei tule kunagi iseenesest. Teda on tarvis ette valmistada ja kätte võita. Ettevalmistada ja kätte võita saab teda aga ainult tugev proletaarne revolutsioonilik partei*“ (Stalin).

KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI ÜLESANNETEST SEOSES UUE ILMASÕJA ETTEVALMISTAMISEGA IMPERIALISTIDE POOLT

RESOLUTSIOON SM. ERKOLI ARUANDE KOHTA
VASTU VÕETUD KOMINTERNI VII KONGRESSI POOLT
20 AUGUSTIL 1935 a.

Veresõda lepingust on järele jäänud ainult
üks püüde maailmasõda vältida, see on
Mandžiiri leping. Veresõda lepingu sõlmis
Japandi armee ja Ameerika armee. Veresõda
lepingu sõlmisid Ameerika ja Ameerika
armee. Veresõda lepingu sõlmisid Ameerika
armee ja Ameerika armee. Veresõda lepingu
sõlmisid Ameerika armee ja Ameerika armee.

I. SÕJA ETTEVALMISTAMINE MAAILMA UUEKS ÜMBERJAGAMISEKS

Maailma majandusekriisi ja kapitalistliku stabilisatsiooni katkemine tekitasid kõigi rahvusvaheliste suhete äärmise ebakindluse. Terav võitlus maailmaturul, mis majandusekriisi tagajärjel äärmiselt kitsenenud, on ägedaks majanduslikuks sõjaks muutunud. *Maailma uus ümberjagamine on tegelikult juba alanud.*

Jaapani imperialism, kes Kauges Idas sõda peab, on maailma uuele ümberjagamisele juba alguse pannud. Mandshuuria ja Põhja-Hiina sõjaline okupeerimine tähendab *Washingtoni lepingute* tegelikku tühistamist, millised lepingud reguleerisid mõjupiirkondade jagamist imperialistlike riikide vahel Hiinas ja nende suhteid Vaiksel ookeanil. Jaapani röövsõjakäik toob juba praegu kaasa Inglise ja Ameerika imperialismi mõju nõrgenemise Hiinas, paneb Suur-Britannia ja Ameerika Ühendriikide seisukohad Vaiksel ookeanil hädaohu alla ning on kontrrevolutsiooniliku sõja ettevalmistamiseks Nõukogude Liidu vastu.

Versailles'i lepingust on järele jäänud ainult riikide piirid ja mandaatide jaotus asumaade peale. Versailles'i lepingu tühistamine sündis reparatsioonimaksude lõpetamise ning üldise sõjateenistuse kohustuse jaluleseadmise tagajärjel Hitleri valitsuse poolt, samuti ka mere-

lepingu sõlmimise tagajärjel Inglis- ja Saksamaa vahel.

Saksa faschistid, kes peamised sõjasütitajad on ja saksa imperialismi hegemooniat Euroopas maksma tahavad panna, seavad üles Euroopa piiride muutmise küsimuse sõja teel, oma naabrite arvel. Saksa faschistide avantüristlikud plaanid ulatavad õige kaugele ning on sihitud sõjalisele revanshile¹ Prantsusmaa vastu, Tsheho-Slovaakia jagamisele, Austria oma alla võtmisele, Balti riikide iseseisvuse hävitamisele, milliseid riike nad Nõukogude Liidule kallaletungimise tallermaaks tahavad muuta, Nõukogude Ukraina ärakiskumisele NSV Liidu küljest. Nemad nõuavad endile asumaid, püüdes õhutada meeleolu ilmasõja kasuks, maailma uuesti-ümberjagamise eesmärgil. Kõik need hullunud sõjalgatajate kavad soodustavad vastuolude teravnemist kapitalistlikkude riikide vahel ja sünnitavad rahutust kogu Euroopas.

Saksamaa imperialism leidis endale Euroopas liitlase Poola faschismi näol, kes samuti oma maaala Tsheho-Slovaakia, Balti riikide ja Nõukogude Liidu kulul laiendada püüab.

Inglise kodanluse juhtivad ringkonnad toetavad Saksamaa relvastumist selleks, et Prantsusmaa hegemooniat Euroopa manneril nõrgendada, Saksamaa relvastuste teravat otsa läänest itta pöörata ja Saksamaa agressiivsust Nõukogude Liidu vastu juhtida. Selle poliitikaga püüab Inglismaa üleilmses ulatuses Ameerika Ühendriikidele vastukaalu luua ja ühtaegu mitte ükski Saksamaa, vaid ka Jaapani ja Poola nõukogude-

¹ Revansh — kättemaksu sõda, tasumine jne. — *Toim.*

vastaseid tendentse kõvendada. See Inglise imperialismi poliitika on üks teguritest, mis imperialistliku ilmasõja puhkemist kiirendab.

Itaalia imperialism läheb vahenditult Abessiinia vallutamisele, tekitades seega uut pinevust imperialistlikkude suurriikide suhetes.

Peamiseks vastuoluks imperialistide leeris on Inglise-Ameerika vastuolu, mis kõikidele ilmapoliitika vastuoludele oma mõju avaldab. See vastuolu on toonud sõja mõlemi riigi vassallide vahel Lõuna-Ameerikas, kus Inglismaa ja Ameerika Ühendriikide vaenulikud huvid kõige järsumalt kokku põrkavad (Boliivia ja Paraguay, Kolumbia ja Peruu) ning ähvardab edaspidiste sõjaliste kokkupõrgetega Lõuna- ja Kesk-Ameerikas (Kolumbia ja Venezuela).

Silmapilgul, mil eriti faschistlikud riigid — Sakamaa, Poola, Ungari, Itaalia — avalikult uut maailma ümberjaotamist ning piiride muutmist Euroopas taotleavad, — on real teistel riikidel püüe praegust olukorda (status quo) säilitada. Seda tendentsi esitavad praegu üleilmses ulatuses Ameerika Ühendriigid ja Euroopas kõigepealt Prantsusmaa, kusjuures rida väikseid riike (Väike ja Balkani Entente, mõned Balti riigid), kellede iseseisvust uus ilmasõda ähvardab, nende mõlemi juhtiva imperialistliku riigi püüdeid status quo säilitamiseks toetavad.

Saksa natsionaal-sotsialismi, selle kõige reaktioonilikuma, kõige sõjakama faschismiliigi võit ja tema sõjalised provokatsioonid äratasid kodanluse kõige tagurlikumaid, kõige marurahvuslikumaid olluseid esitavaid sõjaerakondi kõigil maadel kõvendama võitlust võimu eest ja kiirendama riigiaparaadi faschiseerimist.

Faschistliku Saksamaa hullupöörane relvastumine, eriti sõjaväeteenistuse kohustuse jalu-
leseadmine ja Saksamaa mere- ning õhulaevastiku määratu kõvendamine, kutsusid kogu kapitalistlikus ilmas esile uue hoogsa võiduajamise *relvastumise* alal. Maailma majandusekriisist hoolimata õitseb sõjatööstus suuremal määral kui kunagi varem. Neil maadel, kus sõja ettevalmistamisel kõige kaugemale jõutud (Saksamaa, Jaapan, Itaalia, Poola), on rahvamajandus juba sõjalaadile seatud. Regulaarse sõjaväe kõrval seatakse korda erilisi faschistlikke salku tagala kindlustamiseks ning sandarmiteenistuse pidamiseks väerinnal; väeteenistuseelne sõjaline õppus on kõikides kapitalistlikkudes riikides isegi laste kohta maksma pandud. *Kasvatustöö ja propaganda* tegemine marurahvusliku ja raas-
siliku demagoogia vaimus sünnib riigi kulul ning seda ergutatakse kõigiti.

Olgugi, et imperialistlikkude vastuolude terav-
nemine praegusel silmapilgul nõukogudevastase bloki moodustamist raskendab, — püüavad siiski faschistlikud valitsused ja sõjaerakonnad kapitalistlikkudel maadel neid vastuolusid kogu töö-
rahva kodumaa kulul, Nõukogude Liidu kulul, lahendada. Uue imperialistliku sõja puhkemise hädahoht ähvardab inimsugu päevast päeva.

II. NÕUKOGUDE LIIDU OSA VÕITLUSES RAHU EEST

Sotsialistliku tööstuse ja põllumajanduse kiire tõusu alusel, viimase kapitalistliku klassi — kulakluse — likvideerimise alusel, sotsialismi lõpu-

liku võidu alusel kapitalismi üle ja siit järgneva riigi kaitsevõime kõvenemise alusel — *astus Nõukogude Liit vahekordade alal kapitalistlikkude maadega uude astmesse.*

Sotsialistliku ja kapitalistliku ilma põhivastuolu on veel enam teravnenud. Kuid oma kasvava võimsuse tõttu suutis Nõukogude Liit ära hoida imperialistlikkude suurriikide ja nende vassallide poolt juba ettevalmistatud kallaletungi ning hargestada järjekindlat rahupoliitikat kõikide sõjasütitajate vastu. Sellesamaga on Nõukogude Liit muutunud külgetõmbavaks keskkohaks mitte üksi klassiteadlikkudele töölistele, vaid ka kogu rahu poole püüdvale töörahvale kapitalistlikkudel maadel ja asumaadel. Sellejuures ei ajanud NSV Liidu rahupoliitika mitte üksi nurja imperialistide plaanisid, mis Nõukogude Liidu isoleerimisele olid sihitud, vaid pani aluse ka N. Liidu koostööle rahu säilitamise eesmärgil *väikeste riikidega*, kellele sõda, mis nende iseseisvust ähvardab, erilist hädaohtu kujutab, — samuti ka nende riikidega, kes *praegusel silmapilgul* rahu säilitamisest huvitatud on.

NSV Liidu rahupoliitika, mis rahvuslikule ja raassilikule vaenule proletaarse internatsionalismi vastu seab, pole mitte üksi Nõukogude maa kaitsele ja sotsialistliku ehitustöö julgeoleku kindlustamisele sihitud, — tema kaitseb kõigi maade tööliste, kõige rõhutute ja kurnatute elu, tema tähendab väikerahvaste rahvusliku iseseisvuse kaitsmist, tema teenib inimsoo elulisi huvisid, tema kaitseb kultuuri sõjalise barbaarsuse eest.

Silmapilgul, mil uus sõda imperialistlikkude riikide vahel ikka lähemale kerkib, omab NSV

Liidu tööliste-talurahva Punaväe võimsus ikka suureneva tähtsuse võitluses rahu eest. Olukorras, kus imperialistlikud riigid, eriti Saksamaa, Jaapan ja Poola pöörase hooga relvastust suurendavad, on Punaväe kõvendamisest ja ta aktiivsest toetamisest eluliselt huvitatud kõik, kes rahu säilitamise poole püüavad.

III. KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI ÜLESANDED VÕITLUSES RAHU EEST — IMPERIALISTLIKU SÕJA VASTU

Kommunistliku Internatsionaali VI üleilmne kongress, töötas Marxi-Engelsi-Lenini-Stalini õpetuse alusel sõja üle konkreetset välja kommunistlikkude parteide ja revolutsiooniliku proletariaadi ülesanded imperialistliku sõja vastu võitlemisel. Neist põhimõtetest juhituna on otsekohe sõjast puudutatud Jaapani ja Hiina kommunistlikud parteid enamlikult võidelnud ning võitlevad edasi imperialistliku sõja vastu, hiina rahva kaitseks. *Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmne kongress, kinnitades VI kongressi otsuseid imperialistliku sõja vastu võitlemise kohta*, seab kommunistlikkude parteide, revolutsioonilikkude tööliste, töötavate talupoegade ja kogu maailma rõhutatud rahvaste ette järgmised peamised ülesanded:

1. *Võitlus rahu eest ja NSV Liidu kaitseks.* Saksa faschistide ja jaapani militaristide sõjaliste provokatsioonide ning kapitalistlikkudel maadel sõjaerakondade poolt kiirustatud relvastumise palge ees, Nõukogude Liidu vastase kontrrevolutsioonilise sõja puhkemise vähenditu

hädaohu ees peab kommunistlike parteide *keskloosungiks* olema: võitlus rahu eest.

2. *Ühine rahvaväerind võitluses rahu eest, sõjasütitajate vastu.* Rahu eest võitlemine avab kommunistlikele parteidele kõige suuremad võimalused laialdase ühise väerinna loomiseks. Selle ühise väerinna ridadesse tuleb tõmmata kõiki neid, kes rahu säilitamisest huvitatud on. Jõudude koondamine igal antud silmapilgul peamiste sõjasütitajate vastu (praegusel ajal faschistliku Saksamaa ja temaga seotute Poola ja Jaapani vastu) on kommunistlike parteide tähtsam taktiline ülesanne. Eriti suure tähenduse omab Saksamaa kommunistlikele parteile Hitleri faschismi rahvusliku demagoogia paljastamine, kes end kinni katab sõnakõlksudega Saksa rahva ühendamise, kuid kes tegelikult teda isoleerimisele, uuele sõjalisele katastroofile viib. Saksa rahva ühendamise vajalikuks tingimuseks ja eeltingimuseks on Hitleri faschismi kukutamine. Otsustav tähtsus sõja ja faschistlike sõjasütitajate vastu võitlemisel kõigil maadel on ühise väerinna maksmapanekul sotsiaaldemokraatlike ja reformistlike organisatsioonidega (parteiliste, ametiühinguliste, kooperatiivi, spordi ja kultuur-hariduslike organisatsioonidega) ja nende liikmete hulkadega, samuti ka massiliste rahvuslik-vabastuslike, usklik-demokraatlike, patsifistlike organisatsioonidega ja nende poolehoidjatega.

Ühise väerinna moodustamine *sotsiaaldemokraatlike ja reformistlike* organisatsioonidega rahu eest võitlemiseks nõuab otsustavat ideoloogilist võitlust reaktsioonilike olluste vastu sotsiaaldemokraatia ridades, kes vahenditu

sõjahädaohu palge ees veel tihedamalt koostööle kodanlusega asuvad kodanlise isamaa kaitsmiseks ning oma laimuga Nõukogude Liidu vastu nõukogudevastase sõja ettevalmistamisele otsekohe kaasa aitavad. Ühise väerinna moodustamine nõuab tihedat koostööd nende jõududega sotsiaaldemokraatlikkudes parteides, reformistlikkudes ametiühingutes ja teistes masselistes töölisteorganisatsioonides, kes lähenevad revolutsioonilikkudele imperialistliku sõja vastu võitlemise seisukohtadele.

Patsifistlikkude organisatsioonide ja nende poolehoidjate tõmbamine ühisesse väerinda rahu eest võitlemiseks omab suure tähtsuse väikekodanliste hulkade, edumeelse haritlaskonna, naisterahvaste ja noorsoo mobiliseerimise alal sõja vastu. Võttes alalise selgitava arvustuse alla heatahtlikkude patsifistide ekslikke vaateid, võideldes energiliselt nende patsifistide vastu, kes oma poliitikaga imperialistliku sõja ettevalmistamist saksa faschistide poolt kinni katavad (Töölisterpartei juhtimine Inglismaal jne), peavad kommunistid koostööle tõmbama kõik patsifistlikud organisatsioonid, kes valmis on kommunistidega kas või osagi tõeliku imperialistlikkude sõdade vastu võitlemise teest ühes minema.

Kommunistid peavad oma aktiivse koostööga toetama Amsterdami-Pleieli sõjavastast antifaschistlikku liikumist ning kaasa aitama tema laienemisele.

3. Imperialistliku sõja vastu võitlemise ühendamine faschismi vastu võitlemisega. Rahu säilitamist pooldajate hulkade sõjavastast võitlust tuleb kõige tihedamalt siduda faschismi ja faschistliku liikumise vastase võitlusega. Tarvis

on teha mitte ükski üldist propagandat rahu eest, vaid esimeses järjekorras peamiste sõjasüütajate vastu, fashistlike ja teiste imperialistlike sõjaparteide vastu ning konkreetsete sammude vastu imperialistliku sõja ettevalmistamise alal.

4. *Võitlus militarismi ja relvastuste vastu.* Kommunistlikud parteid kõigil kapitalistlikkudel maadel peavad võitlema: sõjaliste kulutuste vastu (sõjaline eelarve), sõjajõudude ärakutsamise eest asumaadelt ja kontrollialustelt maa-delt, kapitalistlike valitsuste poolt läbiviidavate militariseerimise sammude, eriti noorsoo, naisterahvaste ja töötute militariseerimise vastu; erakorraliste seaduste vastu, mis sõja ettevalmistuse eesmärgil kodanlis-demokraatlikke vabadusi piiravad; tööliste õiguste piiramise vastu sõjatööstuse tehastes; sõjatööstuse riikliku toetamise ja relvadega kauplemise ning nende transporeerimise vastu. Võitlust sõja ettevalmistamiseks tehtavate sammude vastu saab pidada ainult tihedas sidemes tööliste, teenijate, töötava talurahva ja linna väikekodanluse majanduslike huvide ja poliitiliste õiguste kaitsmisega.

5. *Võitlus marurahvusluse vastu.* Marurahvusluse vastu võitlemisel seisab kommunistide ülesanne tööliste ja kogu töötava rahva kasvatamises proletaarse internatsionalismi vaimus, — see on teostatav ainult võitluses proletariaadi igapäevaste klassihuvide eest, kurnajate ja rõhujate vastu, kui ka võitluses rahvus-sotsialistlike ja igasuguste teiste fashistlike parteide elajaliku marurahvusluse vastu. Ühtaegu sellega peavad kommunistid näitama, et töölisteklass peab järjekindlalt võitlust kogu rahva rahvusliku

vabaduse ja iseseisvuse kaitseks igasuguse rõhumise ja kurnamise vastu, sest ainult kommunistlik poliitika kaitseb lõpuni oma rahva iseseisvust ja rahvuslikku vabadust.

6. *Võitlus rahvusliku vabastamise eest ja rahvuslik-vabastussõdade toetamine.* Kui mõni nõrk riik ühe või mitme imperialistliku suurriigi kallaletungi osaliseks saab, kes tema rahvuslikku iseseisvust ja rahvuslikku ühtsust hävitada ehk teda ära jaotada tahavad, nagu see ajaloos, näiteks Poola jaotamise puhul, aset on leidnud, siis võib niisuguse maa rahvusliku kodanluse sõda selle kallaletungi tagasilöömiseks vabastussõja iseloomu omada, millest selle maa töölisteklass ja kommunistid eemale jääda ei saa. Niisuguse maa kommunistide ülesanne seisab selles, et pidades leppimatut võitlust tööliste, töötavate talupoegade ja vähemusrahvuste majanduslikkude ja poliitiliste seisukohtade kindlustamise eest, ühtlasi sellega asuda rahvusliku iseseisvuse eest võitlejate esimestesse ridadesse ning pidada vabastussõda lõpuni, „oma“ kodanlusel mitte lubades kallaletungijate riikidega oma maa huvide arvel kokku leppida.

Kommunistid on kohustatud asumaade ja poolasumaade rõhutatud rahvaste rahvuslik-vabastusvõitlust aktiivselt toetama, eriti aga Hiina nõukogude punaväe võitlust jaapani ja teiste imperialistide ja Kuomintangi vastu. Hiinamaa kommunistlik partei peab kogu jõudu pingutama rahvuslik-vabastusvõitluse väerinna laiendamiseks ning sellesse väerinda kõigi rahvuslikkude jõudude tõmbamiseks, kes jaapani ja teiste imperialistide röövsõjakäigule valmis on vastulööki andma.

IV. RAHU EEST VÕITLEMISELT — VÕITLUSELE REVOLUTSIOONI EEST

Kommunistliku Internatsionaali VII kongress lükkab kogu otsustavusega tagasi laimavad väited, nagu tahaksid kommunistid sõda, oodates, et sõda toob revolutsiooni. Juba kõigi maade kommunistlike parteide juhtiv osavõtt võitlusest rahu säilitamise eest, Nõukogude Liidu rahupoliitika võidulejõudmise eest annab tunnistust sellest, et kommunistid püüavad kogu jõuga raskendada uue sõja ettevalmistamist ja alustamist.

Kommunistid, võideldes energiliselt ka niisuguste pettelootuste vastu, nagu oleks võimalik sõdasid kaotada kapitalistliku korra juures, tarvitavad ning saavad tarvitama kõike, jõudu selleks, et sõda ära hoida. Juhtumil, kui aga hoolimata kõigist tööliste klassi püüetest sõda ära hoida, uus imperialistlik ilmasõda tekib, püüavad kommunistid rahu eest võitlusele organiseeritud sõjavastaseid viia võitlusele imperialistliku sõja kodusõjaks muutmise eest, faschistlike sõjasütitajate vastu, kodanluse vastu, kapitalismi kukutamise eest.

Ühteaegu sellega hoiatab kongress kommuniste ja revolutsioonilikke töölisi anarho-sündikalistlike sõja vastu võitlemise meetodite eest sõjaväeteenistusesse ilmumisest keeldumise kujul, niinimetatud mobilisatsiooni boikoteerimise kujul, sabotaashi kujul sõjatööstuse ettevõtetes jne. Kongress leiab, et need võitlusemeetodid proletariaadile ainult kahju toovad. Vene enamlased, kes ilmasõja ajal energiliselt sõja vastu võitlesid ja vene valitsuse lüüasaamise poolt olid,

lükkasid aga siiski niisugused meetodid tagasi: need meetodid vaid kergendavad kodanluse survet kommunistide ja revolutsioonilikkude tööliste vastu ja takistavad neil töötavate hulkade, eriti soldatite hulkade, võitmist massiliseks võitluseks imperialistliku sõja vastu ja selle sõja muutmise eest kodusõjaks kodanluse vastu.

Kommunistliku Internatsionaali VII kongress, ära märkides kommunistlikkude parteide ja kogu töölisteklassi ülesandeid sõja puhuks, juhib tähelepanu teesile, mille esitasid Lenin ja Roosa Luxemburg ning mille sõjaeelse II Internatsionaali Stuttgarti kongress vastu võttis:

„Kui sõda siiski kuulutatakse, peavad nad tema kiire lõpetamise poolt olema ning kõigi jõududega püüdma sõja läbi tekkinud majanduslikku ja poliitilist kriisi selleks kasutada, et rahvahulkade poliitilist teadvust äratada ja kapitalistide klassi võimu varingut kiirustada.“

Antud ajaloolisel jaamavahel, mil Nõukogude Liit ühel kuuendikul osal maakera pinnast kogu inimsoo jaoks sotsialismi ja rahu kaitseb, nõuavad kõikide maade tööliste ja töötegijate kõige elulisemad huvid seda, et töölisteklassi poliitika, võitlus rahu eest, võitlus imperialistliku sõja vastu enne ja pärast sõja tekkimist sünniks Nõukogude Liidu kaitsmise vaatevinklilt.

Kui algav kontrevolutsiooniline sõda Nõukogude Liitu sunnib tööliste-talurahva Punaväge sotsialismi kaitsmiseks tegevusse panema, siis kutsuvad kommunistid kogu töörahvast *kõigi abinõudega ja iga hinna eest kaasa aitama Punaväe võidule imperialistide vägede üle.*

SOTSIALISMI VÕIT NSV LIIDUS JA TEMA ÜLEILMNE AJALOOLINE TÄHTSUS

RESOLUTSIOON SM. MANUILSKI ARUANDE KOHTA
VASTU VÕETUD KOMINTERNI VII KONGRESSI POOLT
20 AUGUSTIL 1935 a.

Ära kuulunud sm. Manuilski aruannet *sotsialistliku ehitustöö kokkuvõtetest NSV Liidus*, märgib Kommunistliku Internatsionaali VII kongress sügava rahuldustundega, et ÜK(e)P juhtimisel on saavutatud rahvamajanduse sotsialistliku ümberkorraldamise, kollektiviseerimise teostamise, kapitalistlikkude olluste väljatõrjumise ja kula-kute kui klassi likvideerimise tagajärjel sotsialismi lõpulik ja tagasipööramatu võit NSV Liidus ja proletariaadi diktatuuri riigi igakülgne kõvenemine.

I. *Edukalt on läbi viidud sotsialistlik industrialiseerimine.* NSV Liit on muutunud majanduslikult ja tehniliselt mahajäänud agraarmaast suureks eesrinna metallurgia, masinaehituse, lennukite, automobiilide ja traktoriteehituse tööstusemaaks ning muutub elektri ja keemia maaks. NSV Liit suudab oma tehastes ükskõik missugust masinat, ükskõik missugust tööriista teha. Endistes tühjades kohtades on kerkinud suured tööstuslinnad, laienevad vanad ja tekivad uued tööstusraioonid, edukalt korraldatakse endiste mahajäänud ääremaade ja tsaari asumaade industrialiseerimist, mille tagajärjel nad õitsvateks, eesrinna rahvusvabariikideks ja piirkondadeks muutuvad. Loodud on kõrgelt kvalifitseeritud tehnikute, suurearvuliste ja mitmesuguste valmistusharude ja protsesside organisaatorite ja juhatajate kaadrid. Saavutatud edusammudest

järelduvad kogu NSV Liidu rahvamajanduse industrialiseerimise edasise uue suure kasvu võimalused.

II. *Edukalt on läbi viidud suurim revolutsioon külas: põllumajanduse kollektiviseerimine.* Kolhoosilise korra võiduga on praktiliselt lahendatud talurahva määratu enamuse sotsialistlikule arenemisetele viimise raskem ülesanne. Loodud on mehaniseeritud suurpõllumajandus sotsialistlikul alusel. Laieneb masina-traktorijaamade võrk, tugevnevad sovhoosid. Kolhoosilise korra materjaalsed-valmistuslikud paremused on muutunud juba kolhooside edasise kõvendamise ja vabatahtliku kollektiviseerimise laiendamise teguriks. Teravilja probleem on lahendatud. Alganud on karjakasvatuse tõus ning see kasvab järjekindlalt. Määratute, seni veel harimatute viljakandvate maade olemasolek ning alganud pööre intensiivse põluharimise poole kindlustavad agronoomia ja agrotehnika kasutamise alalise kasvu juures kolhooside ja sovhooside olemasolu tõttu NSV Liidu sotsialistlikule põllutööstusele määratu suure arenemise hoo ja ulatuse võimalused.

III. *Saavutatud on NSV Liidu töörahva materjaalse olukorra põhjalik paranemine ja nende kultuurse tasapinna määratusuur tõus.* Kadunud on tööpuudus, kasvab tööliste ja teenijate arv ja tõuseb nende tööoskus, suurenevad tööpalga ja sotsiaalse kindlustuse fondid ja suurus (sanatooriumid, puhkemajad, maksuta arstiabi, pensionid invaliididele, vanadele jne). Tööpäev on lühendatud 7 ja 6 tunnini, progressiivselt paranevad töötingimused. Edukalt saadakse üle varustusraskustest (leivakaartide kaotamine, kas-

vab töörahva varustamine lihaga ja rasvaainetega karjakasvatuse edasise arenemise määral). Muutunud on suurlinnade ja tööstuskeskkoh- tade nägu; järjekindlalt paranevad töörahva korteri- ja elamistingimused; kapitalismile ise- loomulikkude urgaste asemel tööliste linnajagu- des suurlinnades ja tööstuse keskkohdades on ehitatud ja ehitatakse avarad, valgusrikkad ja hügieenilised tööliste elumajad. Põllumajanduse kollektiviseerimise ja kulakluse kui klassi likvi- deerimise tagajärjel on kadunud külades ker- juslikkus, talurahvale on kindlustatud jõuka elu võimalused ja niisugused töö tingimused, mis tema jõudu ei nõrgesta, vaid kõvendavad.

Inimeste, töötegijate, kaadrite ja esimeses jär- jekorras laste eest hoolitsemine on partei, riigi ja kõigi ametiühinguliste ja ühiskondlike orga- natsioonide tegevuses keskkohal. Kiiresti kasvab töörahva kultuurne tasapind: kõigis Liidu vaba- riikides on maksma pandud üldine sunduslik alg- haridus emakeeles, oma rahvuse keeles. Kesk- ja kõrgemates õppeasutustes õpivad miljonid töö- liste, talupoegade ja teenijate lapsed. Hargestatud on tihe eelkooliealiste laste õpetamise asutuste võrk ja eriliste õhtukoolide, kursuste ja ringide võrk täisealistele. Loodud on mitmed kümned tu- handed klubid, teatrid ja kinod tööliste linna-osa- des, tehastes, külades. Edasi sammub endiste rõ- hutud, ärapiinatud ja väljasuremisele määratud, nüüd vabade ja NSV Liidu täisõiguslike rah- vaste kultuuri — vormilt rahvusliku ja sisult sotsia- listliku kultuuri — areng ja õitseng. Naisterahvas on meesterahva kõrval sotsialistliku ehitustöö aktiivne osaline. Sotsialistlikku ehitustöösse astu- vad noored, nõukogude tingimustes üleskasva-

nud inimpõlved, kes kapitalistlikku kurnamist, õigusetust ja viletsust ei tunne ning ainult sotsialismi huvisid, ülesandeid ja eesmärgke tunnustavad. Teadus ja igat liiki kunstid on kõige laiematele hulkadele kättesaadavaks saanud. Akadeemikud, õpetlased, uurijad, näitlejad, kirjani-
kud, kunstnikud ja igatliiki kunstide meistrid on töörahva poole tulnud. Kõik need materjaalsed ja kultuursed saavutused, nii määratusuured, kui nad lähema minevikuga ja kapitalistlikkude maade töörahva olukorraga võrreldes ka ei oleksid, on vaid ainult läheda ilusa tuleviku algus, tuleviku, mis täis õitsengut ja igakülgset heaolu, mille poole sammub sotsialismi maa.

IV. *Saavutatud on proletariaadi diktatuuri riigi suur poliitiline kõvenemine.* Nõukogude maal on kõige kindlam ja vankumata poliitiline kord, hargunud demokraatia riik, mis rahvahulkadest mitte eraldatud ei ole ja nende vastu ei seisa, vaid nendega orgaaniliselt seotud on, nende huvisid kaitseb, nende tahet väljendab ja ellu viib. Sügavad, põhjalikud muudatused NSV Liidu sotsiaalses struktuuris, mis sündinud rahvamajanduse sotsialistliku ümberkorraldamise, kurnajateklasside likvideerimise, kolhoosilise korra võidu tagajärjel, tõid kaasa nõukogude võimu sotsiaalse alusmüüri uue laienemise. Vastavalt neile niikumistele ja laiade hulkade poolt proletariaadi diktatuurile kasvava usalduse peale toetudes, teostas Nõukogude valitsus uued, suure ajaloolise tähtsusega sammud nõukogude korra edasise demokraatiseerimise alal: mitte täielikult võrdsete valimiste asendamise võrdsetega, mitmejärguliste valimiste asendamine otsekoheste valimistega, ava-

likkude valimiste asendamine salajastega; valimisõiguste laiendamine uute täisealiste elanikkude kihtide kohta; neile endistele kulakutele valimisõiguste tagasiandmine, kes tegelikult, ausa tööga tõendanud on, et nad nõukogude korra vastu võitlemise on lõpetanud. Proletariaadi diktatuuri arenemine sammub kõrvalekaldumatult nõukogude riigi otsekoheste sideme alalise kõvendamise ja laiendamise teed rahvahulkadega, elanikkude rõhuva enamusega, rahvahulkade riigivalitsemisest ja sotsialistliku ehitustöö juhtimisest igakülgse ja aktiivse otsekoheste osavõtu kõvendamise teed. Proletaarse demokraatia arenemine, mis kätte saadud kurvajateklasside likvideerimise, sotsialistliku omanduse kui nõukogude ühiskonna aluse kinnitamise, kõikide Liidu vabariikide elanikkude määratu enamuse huvide ühtsuse teostamise tagajärjel, kindlustab igati proletariaadi diktatuuri riiki.

Olles truu kõigi rahvaste ning rahvuste vendluse, vabaduse ja üheõigusluse oma põhimõtetele, võitleb NSV Liit kõrvalekaldumatalt rahvaste vahelise rahu säilitamise eest, paljastab imperialistlikkude röövlite agressiivseid plaane ja võtab tarvitusele kõik vajalikud abinõud selleks, et kogu maailma töörahva kodumaa kaitsemist kindlustada teda ähvardava imperialistide röövkallaletungi eest. Ja Kommunistliku Internatsionaali VII kongress konstateerib rahuldustundega, et vana tsaari-Venemaa asemele, keda kõik peksid, ja nõrga Nõukogude maa asemele, kes oma arenemise algul imperialistide poolt ärajagamise võimaluse ees seisis, on nüüd üles ehitatud *võimas sotsialistlik riik*.

NSV Liit muutub uue inimese, inimeste uue ühiskondliku ja individuaalse eluolu maaks. Plaaniliku sotsialistliku töö suures sepikojas sotsialistliku võistluse, lööktöö ja hulkade loova algatuse alusel sünnib suur inimeste ümber- tegemine. Järk-järgult kaovad omakasupüüdl- ikud, eraomanduslikud ja ühiskonnastavas mee- lelaadid ja harjumused, mis kapitalismilt pä- randatud. Haarava sotsialistliku töö olukord soodustab kurjategijate ja seaduserikkujate üm- berkasvatamist. Kõigis linna ja maa rahvama- janduse harudes juurduvad ellu ühiskondliku omanduse puutumatus põhimõtted. Tööraha- hulkade ühiskondlik arvamine ja enesearvus- tus on saanud määratuks moraalse mõjutuse, ini- meste kasvatamise ja ümberkasvatamise jõuks. Kõveneva uue suhtumise alusel töösse ja ühis- konda tekib uus eluolu, sünnib inimeste tead- vuse ja hingeelu ümbertegemine, kujunevad uued terved, tööjõulised ja igakülgsest arenenud inimpõlvad. Rahvahulkade seast kerkivad hulga- liselt esile organisaatorid, juhatajad, leiutajad, seni tundmatud Arktise ürglooduse vahvad uuri- jad, stratosfääri, õhu ja meresügavuste, mägede tippude ja maasügavuste kangelased-võitjad. Mil- jonid tööinimesed ründavad ja vallutavad teh- nika, teaduse ja kunsti ligipääsematuks kantsisid. NSV Liit muutub uue, sihikindla, vahva, elu- rõõmsa inimese maaks, mis kõigist raskustest võitu saab ja suuri tegusid korda saadab.

V. Sotsialismi võit NSV Liidus on saavuta- tud ÜK(e)P otsustavas võitluses parem- ja „pahempoolsete“ oportunistide vastu, visas ja pikaajalises võitluses määratute raskuste võit- misel, mis tekkisid seoses pärandatud madala

tehnilis-majandusliku tasemega riigis ja tingitud olid vajadusest kõige lühema aja jooksul oma jõuga ja abinõudega, vaenuliku imperialistliku ümbritsuse olukorras, rahvamajanduse tehnilist alust ümber korraldada ja sotsiaal-majanduslikud vahekorrad põhjalikult ümber ehitada. See ümberehitamine ja eriti põllumajanduse tehnilise aluspõhja ümbertegemine, mis seotud väikeste talupojamajapidamiste koondamisega suurtesse kollektiivmajapidamistesse ja kulakluse kui klassi likvideerimisega, — viidi läbi proletariaadi otsustava pealetungi tähe all kapitalistlikkudele ollustele. Kaotades igasuguse majandusliku pinna, avaldasid kurnajateklasside jäänused, keda toetasid imperialistid, meeleheitlikku vastupanu, saboteerisid, tegid kahju, süütasid vilja põlema, ajasid külvihoogtöid nurja, hävitasid loomi jms. Proletariaadil läks korda vaenlaste vastupanekut maha suruda, võimsat sotsialistlikku suurtööstust luua, kolhoosilist korda kindlustada, raskusi võita, mis rahvamajanduse kiire tõstmise vajadusega seotud olid. *Lenini ja Stalini poolt geniaalselt ettenähtud sotsialismi ülesehitamise võimalus ühel, üksikult võetud maal on saanud reaalseks, mida näevad ja tunnevad miljonid kogu maailmas. Ajalooline küsimus „kumb-kumba“ on sisemisel areenil, sotsialismi võidu küsimus kapitalismi üle NSV Liidus on lõpulikult ja tagasipööramatalt sotsialismi kasuks otsustatud, mis seda ei eita, et klassivaenlase purukslöödud jäänused, kes igasuguse lootuse on kaotanud sotsialismi arenemist takistada, NSV Liidu töölistele ja kolhoosnikkudele kurja saavad tegema.*

Võitnud sotsialismi edasise arenemise kaasas

saavad NSV Liidu sees käima teistsugused raskused, raskused, mis tingitud vajadusest jagu saada kapitalismi jäänustest inimeste teadvuses. Sotsialismi võiduga NSV Liidus on üleilmne proletaarne revolutsioon kätte võitnud ligipääsemata seisukohad teravnevas võitlusesküsimumise „kumbkumba“ lahendamisel rahvusvahelisel areenil.

VI. Sotsialismi võit NSV Liidus on üleilmse tähtsusega võit. NSV Liidu tööliste ja kolhoosnikkude poolt, rahvusvahelise proletariaadi toetusel, suure Lenini parema kaaslase, kogu maailma töörahva targa juhi seltsimees Stalini juhtimisel saavutatud sotsialismi võit NSV Liidus sünnitab kõigi maade töörahva teadvuses suure pöörde: tema veendab kõige laialisemaid sotsiaaldemokraatlikkude tööliste ja teiste vaadetega tööliste hulki selles, et vaja on ühiselt sotsialismi eest võidelda ning mängib otsustava teguri osa proletariaadi võitluseühtsuse teostamise alal; tema lõhub sajandite jooksul sissejuurdunud ettekujutused ja arusaamised sellest, nagu oleks kapitalistlik kord igavene ja vankumatult püsiv, teeb avalikuks kodanliste teooriate ning kavade pankroti kapitalistliku ühiskonna „uuendamisest“, avaldab töörahvahulkadele revolutsioniseerivat mõju, istutab neisse usku oma jõudesse ja veendumust sellesse, et tarvis on kapitalismi kukutada ja sotsialismi ehitada ning et see praktiliselt võimalik on. Kapitalistlikkude maade ja asumaade miljonite töötegijate, kõigi kurnatute ja rõhutute silmade ees on helledalt valgustatud pääsemise tee, sotsialismi tee, mida rajanud NSV Liidu elav eeskuju.

Nõukogude, sotsialistlik kord kindlustab:

tööliste — tööpuuduse koledustest ja kapi-

talistlikust kurnamisest pääsmise, võimaluse enda jaoks, aga mitte kurnajate, parasiitide jaoks, tööd teha, riiki ja rahvamajandust valitseda, järjekindlalt oma materjaalset olukorda parandada, kultuurselt elada;

talupoegadele — maa, ja mõisnikkude, liiakasuvõtjate ja pangahärrade ikkest ning ülejõukäivatest maksudest vabanemise, kriisidest, laostamistest, tagurpidiminekest ja kerjuslikkusest pääsmise, nende jõukuse ja kultuursuse järjekindla tõusu, nende töö põhjalikult kergemaks muutmise;

linna väikekodanlusele — pankrotitondist, suurkapitali rõhumisest, laastamisest ja väljasuremisest pääsmise, võimaluse sotsialistliku majanduse süsteemis ausate tööinimeste kohta leida, oma materjaalse ja vaimlise elu põhjalikku parandamist saavutada;

haritlaskonnale — tarvilikud tingimused ja avarad võimalused oma teadmisi, suuteid ja andeid täiendada, suured võimalused ja väljavaated loominguks, materjaalse ja kultuur-olulise elu põhjaliku paranemise;

asumaade ja sõltuvate maade rahvastele — rahvusliku vabanemise imperialistide ikkest, võimaluse oma rahvamajandust kiirete tempodega kõige eesrindlikumate maade tasemele tõsta, rahvuskultuuri tõusu ja õitsengu, vaba ja täisõigusliku aktiivse osavõtu rahvusvahelisest elust.

VII. *Sotsialismi võiduga on NSV Liit saanud suureks riiklik-poliitiliseks, majanduslikuks ja kultuuriliseks jõuks, kes maailmapoliitikat mõjutab, on saanud kõikide rahvaste, maade ja isegi riikide, kes rahvusvahelise rahu säilitamisest huvitatud, külgetõmbekeskkohaks ja koonda-*

jaks, on saanud kõigi maade töörahva kantsiks sõja hädaohu vastu, kogu maailma töörahva võimsaks koondamisabinõuks üleilmse tagur-luse vastu.

Sotsialismi võit, mis muutis NSV Liidu jõuks, mis laiad rahvakihid, klassid, rahvused, rahvad ja riigid liikuma paneb, — tähendab uut kõige suuremat klassijõudude vahekordade nihkumist sotsialismi kasuks, kapitalismi kahjuks üleilmses ulatuses, tähendab uue jaama vahe algust üleilmse proletaarse revolutsiooni arenemises.

Sellest, Kommunistliku Internatsionaali VI kongressist saadik saavutatud ajaloolisest bilan-sist, millega üleilmne proletaarne liikumine sõ-dade ja revolutsioonide teisele voorule läheneb ja mis endaga *üleilmse proletaarse revolutsiooni põhiülesanded ära määrab*, järeldeb kogu maailma töolisteklassi ja töörahva ning Kom-munistliku Internatsionaali kõigi sektsioonide jaoks esmajärguline kohustus:

Kõigi jõududega ja abinõududega kaasa ai-data NSV Liidu kindlustamisele, NSV Liidu vaenlaste vastu võidelda. Nii rahu, kui ka NSV Liidu vastu sihitud sõja tingimustes lähe-vad NSV Liidu kindlustamise, tema võimsuse kõvendamise, temale igal alal ja igas võitluse-jaoskonnas võidu kindlustamise huvid täielikult ja lahutamatult ühte kogu maailma töörahva huvidega nende võitluses kurnajate vastu, lä-hevad ühte imperialismi vastu võitlevate asu-maade ja rõhutatud rahvaste huvidega, on tingimusteks ja aitavad kaasa üleilmse prole-taarse revolutsiooni võidule, sotsialismi võidule kogu maailmas. Sellepärast peab NSV Liidule abiandmine, tema kaitsmine ja tema võidule

kaasaaitamine kõigi tema vaenlaste üle — ära määrata iga proletariaadi revolutsiooniliku organisatsiooni, iga tõeliku revolutsionääri, iga sotsialisti, kommunisti, parteitu töölise, töötava talupoja, iga ausa haritlase ja demokraadi tegevuse, igalühe tegevuse, kes tahab kurnamise, faschismi ja imperialistliku ikke kukutamist, kes tahab pääseda imperialistlikkudest sõdadest, kes tahab rahu ja vendlust rahvaste vahel, kes tahab sotsialismi võitu kogu maailmas.

Erst nach dem Ende des Zweiten Weltkrieges wurde die
Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP) als
einflussreichste Partei in Deutschland wieder zugelassen.
In der Zeit der Weimarer Republik war sie verboten,
wurde aber 1933 an die Macht gebracht. Unter der
Führung Adolf Hitlers wurde sie zur einzigen
Macht in Deutschland. Sie führte die deutsche
Bevölkerung in den Zweiten Weltkrieg und
zur Vernichtung der Juden.

Die NSDAP war eine Partei, die sich für die
Schaffung eines neuen Reiches einsetzte. Sie
vertrat die Interessen der deutschen Arbeiter
und Kleinrentner. Sie war eine Partei, die
sich für die Schaffung eines neuen Reiches
einsetzte. Sie vertrat die Interessen der
deutschen Arbeiter und Kleinrentner.

Die NSDAP war eine Partei, die sich für die
Schaffung eines neuen Reiches einsetzte. Sie
vertrat die Interessen der deutschen Arbeiter
und Kleinrentner. Sie war eine Partei, die
sich für die Schaffung eines neuen Reiches
einsetzte. Sie vertrat die Interessen der
deutschen Arbeiter und Kleinrentner.

KOMMUNISTILIKU INTERNATSIONAALI
TÄIDESAATEKOMITEE NIMELD VALITUD
VU ÜLEJÄRGI KONTAKSI

Bromberg	Kaplan
Browder	Katzen
Caham	Kolman
De Vries	Kopelman
Diaz	Kot
Dionisi	Krasner
Dimitroff	Lewis
Dubois	Lindberg
Dunham	Marshall
Fisher	McDonald
Fisher	Moore
Gallagher	Shapiro
Ginsburg	Shapiro
Ginsburg	Shapiro
Green	Smith
Harold Smith	Smith
Harris	Stanton
Hickson	Stanton
Iskova	Stanton
Joshov	Stanton

**KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI
TÄIDESAADEKOMITEE LIHKMED, VALITUD
VII ÜLEILMSEL KONGRESSIL.**

Bronkovski	Keyros
Browder	Köhler
Cachin	Kolarov
De-Visser	Koplenig
Diaz	Kun
Dimitriu	Kuusinen
Dimitrov	Lenski
Duclos	Linderot
Erkoli	Manuilski
Florin	Mao Tse-Dun
Foster	Marty
Gallacher	Moskvin M. A.
Garlandi	Okano
Gottwald	Pieck
Green	Pollit
Habud Salim	Prestes
Hayen	Raymond
Heckert	Rakosi
Izikava	Shdanov
Jeshov	Stalin

Stefanov
Thälmann
Thorez

Tshan Go-Tao
Tsho En-Ljai
Van Min

KOMINTERNI TÄIDESAAATEKOMITEE LIIKMETE KANDIDAADID

Belevski	Krumin
Blas Rocca	Levlien
Bo Gu	Losovski
Bradley	Michal
Campbell	Popov
Dahlem	Pruchnjak
Dutt Palm	Schalker
Dernberger	Schverma
Dolorez	Sharkey
Ford	Schiroki
Frachon	Stoinov
Furini	Tuominen
Gioldi	Tshemodanov
Goppner	Ulbricht
Gorkitsh	Varga
Jaquemotte	Zapatozki
Kon Sin	

RAHVUSVAHELINE

Angaretis
Anvelt
Carrigan

KONTROLLKOMISJON

Dengel
Eberlein
Ferdi

Gshegoshevski	Schmeral
Iskrov	Senander
Krajevski	Sirola
Maggi	Stassova
Mainor	Tu Ho-Sin
Monmousson	Valezki
Schkirjatov	Zchakaja

21 augustil peeti ära Kommunistliku Internatsionaali Täidesaatekomitee esimene pleenum, millel presiidiumi ja sekretariaati järmised selt-simehed valiti:

PRESIIDIUMI LIIKMED

Cachin	Manuilski
Dimitrov	Marty
Erkoli	Van Min
Florin	Moskvin, M. A.
Foster	Okano
Gottvald	Pieck
Kolarov	Pollit
Koplenig	Stalin
Kuusinen	Thorez
Lenski	

PRESIIDIUMI LIIKME KANDIDAADID

Browder	Garlandi
Bronkovski	Heckert
Galacher	Köhler

Kon-Sin
Linderot
Losovski

Michal
Raymond
Tuominen

SEKRETARIAADI LIIKMED

Dimitrov
(peasekretär)
Erkoli
Manuilski

Pieck
Kuusinen
Marty
Gottvald

SEKRETARIAADI LIIKME KANDIDAADID

Moskvina M. A.
Florin

Van. Min.

SISUKORD

Lhk.

Kommunistliku Internatsionaali täidesaatekomitee tegevuse üle

Resolutsioon sm. Piecki aruande kohta, vastu võetud Kominteri VII kongressi poolt 1 augustil 1935 a. 3-9

Kommunistliku Internatsionaali VII üleilmse kongressi

Resolutsioon Rahvusvahelise kontrollkomisjoni aruande kohta 11

Faschismi pealetungimine ja Kommunistliku Internatsionaali ülesanded võitluses töölisklassi ühtsuse eest faschismi vastu

Resolutsioon sm. Dimitrovi aruande kohta, vastu võetud Kominterni VII kongressi poolt 20 augustil 1935 a. 13-40

- I. Faschism ja töölisklass 15
- II. Töölisklassi ühine väerind faschismi vastu 21
- III. Ametiühingulise liikumise ühtsus 29
- IV. Kommunistide ülesanded faschismivastase liikumise üksikutel aladel 31
- V. Imperialismivastane rahvaväerind asumaadel 34
- VI. Kommunistlike parteide kõvenemine ja võitlus töölisklassi poliitilise ühtsuse eest 35
- VII. Nõukogude võimu eest! 38

Kommunistliku Internatsionaali ülesannetest seoses uue ilmasõja ettevalmistamisega imperialistide poolt

Resolutsioon sm. Erkoli aruande kohta, vastu võetud Kominterni VII kongressi poolt 20 augustil 1935 a. 41-54

I. Sõja ettevalmistamine maailma uueks ümberjagamiseks	43
II. Nõukogude Liidu osa võitluses rahu eest	46
III. Kommunistliku Internatsionaali ülesanded võitluses rahu eest — imperialistliku sõja vastu	48
IV. Rahu eest võitlemiselt — võitlusele revolutsiooni eest	53

Sotsialismi võit NSV Liidus ja tema üleilmneajalooline tähtsus

<i>Resolutsioon sm. Manuilski aruande kohta, vastu võetud Kominterni VII kongressi poolt 20 augustil 1935 a.</i>	55—67
--	-------

Lisa	69—74
-----------------------	-------

MÄRGATUD TRÜKIVEAD

Lhk.	Rida	Trükitud:	Tuleb lugeda:
27	2 ülevalt	või	ja
27	11 „	nende kihtide	nende töörahva kih- tide
30	15 „	Faschistide	faschismi
32	6 „	isegi väiksemat	isegi kõige väikse- mat
33	12 „	noorpõlve	noorsoo
33	13 „	noorsoo	noorpõlve
50	14 alt	juhtimine	juhtivus
53	14 „	kõike,	kõike
60	2 „	asendamise	asendamine
60	9 „	uue laienemise	uue laienemise ja kõvenemise.
65	14 ülevalt	laastamisest	laostamisest

Hind 45 kop.

**РЕЗОЛЮЦИИ
VII ВСЕМИРНОГО КОНГРЕССА
КОММУНИСТИЧЕСКОГО
ИНТЕРНАЦИОНАЛА**

НА ЭСТОНСКОМ ЯЗЫКЕ

**ИЗД. Т-ВО ИНОСТРАННЫХ РАБОЧИХ В СССР
ЛЕНИНГРАД, 141, АПРАКСИН ПЕР., 2
VÄLISMAATÖÖLISTE KIRJASTUSÜHISUS NSV
LIIÐUS, LENINGRAD, 141, APRAKSINI PÕIKUUL., 2**
